

MIJNHERE VAN MALDEGEM

1. Mijn . he . re van Mal . de . gem die kwam ge .
re . den. hij reed al bui . ten Brug . ge. daar
staan twee lin . den breed. hij vond er niet te
ja . gen dan een her . der . ken kle . ne. hij
moest hem spre . ken aan al was't hem lief of leed.

2. Mijnhere van Maldegem die deed hem blazen, hij zette zijne ho - ren aan zijn ro-den mond. Wel zes en dertig ro-vers zijn toen uit 't bos gesprongen gelijk de hazen lopen, gejaged door de hond.
3. Zij namen zijn gesmijde en al zijn beste panden, hij moest zijn buitel ruimen : "Houdt daar mijn pennink rood!" "Ik wil 't gelag betalen, ik zal van U niet spreken, maar vrienden, uw gezelschap is mij al te groot".
4. Mijnhere van Maldegem mag huiswaart rijden. Zij gaven vrijgelei - de al om zijn edel bloed. Hij hevet stil gezwegen, maar op de grond geschreven, te Brugge in die Stede, met de teen van zijn voet.

HET WAREN TWEE KONINGSKINDEREN

1. Het waren twee konings.kin.de.ren. zij had.den mal.
kan.der zo lief! Zij kon.den bij.een niet ko.men, het
wa.ter was veel te diep Wat deed zij? zij stak op drie
keer.sen als 's a.vonds het da.ge.licht zonk: "Och; lief.ste, komt
zwemt er o.ver!" Dat deed 's konings zo.ne was jonk.

2. Dit zag daar een oude kwene, een also vilijnig vel. Zij ging er dat licht uitblazen, toen smoerde de jonge held. "Och moeder, mijn liefste moeder, mijn hoofdje doet mij er zo wee! Mocht ik er een wijle gaan wandelen, gaan wandelen langs de zee."
3. "Och dochter, mijn liefste dochter, alleen en mocht gij daar niet gaan. Maar wekt uwe jongste zuster, laat die met u wandelen gaan." "Och, moeder, mijn jongste zuster, is nog een zo kleine kind. Zij plukt er weg alle die bloemkens, die zij onderwege vindt."
4. Zij plukt er weg alle die bloemkens die bladerkens laat zij staan, dan klagen die lieden en zeggen: "dat hebben konings kinderen ge.daan." "Och, dochter, mijn liefste dochter, alleen en mocht gij daar niet gaan; maar wekt uwen jongsten broeder, laat die met u wandelen gaan."
5. "Och moeder, mijn jongsten broeder is nog een zo kleine kind: hij loopt er naar al de vogels, die hij onderwege vindt." Die moeder die ging naar de kerke, de dochter die ging haar gang, tot zij er bij 't water een visser, haars vaders visser vand.
6. "Och visser," zo sprak zij, "visser, mijns vaders visserkijn,gij zoudt er voor mij eens vissen, het zal u geloned zijn." Hij smeet zijne netten in 't water, de lodekens gingen te grond. In 't korte zo was daar gevisset des Konings zone, was jonk.
7. Wat trok zij van hare handen ? Een vingerling rode van goud, "Houd daar", zeide zij, "goede visser, dez' vingerling rode van goud". Zij nam toen haar lief in haar armen en kuste hem aan zijne monde: "Och mondeke, kost gij nog spreken ! Och harten waart gij gezond !"

HET WAS EEN KIND

1. Het was een kind, zo klei_ne kind. een kind van
twa_lef ja_ren, 't zou met zijn boog_ske uit spe_len
gaan. daar ha_zen en ko_nijn_tjes wa_ren.

2. Het spande zijn boogske al zo stijf, al in de diepste kerve. Het schoot daar hazen, konijntjes dood, daarom zo moest het sterven.
3. Dat vernam mijnhere van Bruinswick, hij deed dat klein kind vangen. Hij zette 't op een zo hoge kasteel, hij zwoer hij zou 't doen hangen.
4. En dat vernam zijn moederke, zo ver in vreemden lande, zij nam haar zilver en rode goud, naar Bruinswick is zij gegangen.
5. Als zij te Bruinswick binnen kwam, al voor dat huis staat hoge, daar vond zij haar kind, zo kleine kind, met twee wenende ogen.
6. "Mijn edele Heer al van Bruinswick, woudt gij mij dat klein kind geven, ik heb er nog zilver en rode goud en die zal ik u geven."
7. "Uw zilver en uw rode goud en dat mag hier niet baten: Al was er zijn halsje van rode goud, zijn leven moest het laten."
8. "Mijn edele Heer al van Bruinswick, woudt gij mij dat klein kind geven, ik heb er nog zeven dochters stout en die zal ik u geven."
9. "Uw zeven gedochters en wil ik niet: de drie dat zijn er nonnen, die vier die zijn zo edel landsvrouw, zij blinken tegen die zonne."

10. "Mijn edele Heer al van Bruinswick, woudt gij mij dat klein kind geven. ik heb er nog zeven zonen stout en die zal ik u geven."
11. "Uw zeven gezonen en wil ik niet, die drie zijn er papen, die vier die zijn zo edel lands heer, zij dragen 's keizers wapen!"
12. Toen 't kind op 't eerste trapje trad, het keek zo dikmaals omme: daar zag het zijn zeven gezusters stout van verre gereden kommen.
13. "Rijdt aan, rijdt aan, gezusters stout en steekt jouw paard met sporen! Had jij er een half uur langer gebeid, mijn leven waar' al verloren."
14. Toen 't kind op 't tweede trapje trad, het keek zo dikmaals omme, daar zag het zijn gebroeders stout van verre gereden kommen.
15. "Rijdt aan, rijdt aan, gebroeders stout en steekt uw paard met sporen, hadt gij er een half uur langer gebeid, mijn leven waar' al verloren."
16. Toen 't kind op 't derde trapje trad, het moest nog eenmaal drinken: het liet er zo menige natte traan al in de schale zinken.
17. "Mijn edele Heer al van Bruinswick, nu sluit uw poorten vaste! Morgen ochtend eer dat de dag aankomt, zo zult gij krijgen gasten!"
18. Des morgens als de dag opkwam, de poorten gingen open. Toen lag er mijnheer al van Bruinswick al door zijn hals geschoten.
19. "Mijn edele Heer al van Bruinswick, hoe is u nu te moede? Gistren avond was er jouw halsje sneeuwwit, nu is 't zo rood van bloede."
20. "Hoe dat ik nu te moede ben, dat wil ik u wel zeggen, ik heb er niet ene vriend zo goed, die mij ter aarde wil leggen!"

Tekst: naar het "Haerlems oudt liedboek". Melodie: Antwerpen, 1617.

HEER HALEWYN

1. Heer Halewyn zong een lie - de - kijn: al wie dat
hoor - de wou bij hem zijn, al wie dat hoorde wou bij hem zijn.

2. En dat vernam een koningskind, die was zo schoon en zo bemind.

3. Zij ging al voor haar vader staan: "Och vader, mag ik naar Halewyn gaan?"

4. "Och neen, gij dochter, neen, gij niet: die derwaart gaan die kerren niet."

5. Zij ging al voor haar moeder staan: "Och moeder, mag ik naar Halewyn gaan?"

6. "Och neen, gij dochter, neen, gij niet: die derwaart gaan die kerren niet."

7. Zij ging al voor haar zuster staan: "Och zuster, mag ik naar Halewyn gaan?"

8. "Och neen, gij zuster, neen, gij niet: die derwaart gaan die kerren niet."

9. Zij ging al voor haar broeder staan: "Och broeder, mag ik naar Halewyn gaan?"

10. "'t Is mij al eens, waar dat gij gaat, als gij Uw eer maar wel bewaart en gij uw kroon naar rechten draagt."

11. Toen is zij op haar kamer gegaan en deed haar beste kleren aan.

12. Wat deed zij aan haren lijve ? Een hemdeken, fijner als zijde.
13. Wat deed zij aan ? Haar schoon korslijf van gouden banden stond het stijf.
14. Wat deed zij aan ? Haar rode rok , van steke tot steke een gouden knop.
15. Wat deed zij aan ? Haar keerle: van steke tot steke een peerle.
16. Wat deed zij aan haar schoon blond haar ? Een krone van goud en die woog zwaar.
17. Zij ging al in haars vaders stal en koos daar het beste ros van al.
18. Zij zette zich schrijlings op dat ros : al zingend en klingend reed zij door 't bos .
19. Daar zij dat bos ter halver kwam, Halewyn haar tegen kwam.
20. Hij bond zijn paard aan ene boom , de jonkrouw was vol angst en schroom.
21. "Gegroet ", zei hij , "gij schone maagd ! Gegroet ", zei hij , "bruin ogen klaar , kom zit hier neer , ontbind uw haar ! "
22. Zo menig haartje zij ontbond , zo menig traantje haar ontron.
23. Zij reden met malkander voort en op de weg viel menig woord.
24. Zij kwamen al aan een galgenveld , daar hing zo menig vrouwenbeeld .
25. Alsdan heeft hij tot haar gezeid : "Mits gij de schoonste maged zijt , zo kiest uw dood , het is nog tijd ! "
26. "Wel , als ik dan hier kiezen zal ", zo kies is ik dan het zwaard voor al .

27. Maar trek eerst uit uw opperst kleed, want maagdenbloed dat sprei zo breed: zo 't u bespreide, het ware mij leed."
28. Eer dat zijn kleed getogen was, zijn hoofd lag voor zijn voeten ras, zijn tong nog deze woorden sprak:
29. "Gaat ginder in dat koren en blaast daar op mijnen horen, dat al mijn vrienden het horen!"
30. "Al in het koren en ga ik niet: op uwen horen en blaas ik niet! Moordenaarsraad en doe ik niet!"
31. "Gaat ginder onder de galge en haal daar een pot met zalte en strijk die aan mijnen roden hals!"
32. "Al onder de galge en ga ik niet: uw rode hals en strijk ik niet! Moordenaarsraad en doe ik niet!"
33. Zij nam het hoofd al bij het haar en waste het in een bronre klaar.
34. Zij zette zich schrijlings op dat ros: al zingend en klingend reed zij door 't bos.
35. En als zij kwam ter halver baan, kwam Halewyn's moeder daar gegaan: "Schoon maagd, zaagt gjij mijn zoon niet gaan?"
36. "Uw zoon, Heer Halewyn, is gaan jagen: g'en ziet hem weer uws levensdagen.
37. Uw zoon, Heer Halewyn, is dood, ik heb zijn hoofd in mij - nen schoot."
38. Toen z'aan haars vaders poorte kwam, ze blaasde den horen als een man.
39. En als haar vader dit vernam, 't verheugde hem dat zij wederkwam.
40. Daar werd gehouden een banket, het hoofd werd op de tafel gezet.

DAAR STAAT EEN KLOOSTER IN OOSTENRIJK

The musical notation consists of three staves of music in common time (indicated by 'C') and treble clef. The key signature changes from F major (one sharp) to G major (two sharps) and back to F major. The lyrics are written below the notes:

1. Daar staat een klooster in Oos . ten . rijk: het
is zo wel ge . sie . red met zil . ver en met ro . de
goud, met ro . de goud, met grau . we steen door . mu . red.

2. Daarin zo woont een jonkvrouw fijn, die mij zo wel bevallet! Rijk God, mocht ik haar dienaar zijn, ik zoude ze met mij voeren.
3. Ik voerde ze in mijn vaders hof, daar staat een groene linde, daarop zo zinget de nachtegaal, zij zinget zo wel van minne.
4. "Och nachtegale, klein vogelkijn, wilt gij uw tonge bedwingen, ik zal er al uw vederkijn met gouddraad doen bewinden."
5. "Wat vrage ik naar uw rode goud of naar uw loze zinnen, ik ben een klein wild vogelkijn stout, geen man kan mij bedwingen!"
6. "Zijt gij een klein wild vogelkijn stout, kan u geen man bedwingen, zo dwingt u de hagel, de koude sneeuw, de lovers van de linde."
7. "Dwingt mij de hagel, de koude sneeuw, de lovers van de linde? Als dan schijnt die zonne schoon, zo zal ik weder vreugd beginnen."
8. Toen hij zijn sporen had aangedaan, hij reed ten oostenwaartinne, hij zag zo menigen landsknecht staan in hun blank harnas blinken.
9. Hij is een weinig voortgegaan al over die groene strate. Zo wie zijn lief niet hebben mag, die moet ze varen laten.
10. De ruiter sprak met moede vrij, toen hij zijn lief moest laten: "Ik wil blijven de landsknecht bij, Rijk God komt mij te baten."
11. Die ons dit liedeke eerstwerf zang, hij heeft het wel gezongen met pijpen en met trommelenklank in spijt des nijders tongen.

IK WIL TEN LANDE RIJDEN

1. "Ik wil te lan . de rij . den " sprak mees . ter
Hil . le . brant, " die mij de weg wil wij . zen
te Bar . nen in dat land! zij zijn mij on , be . kend
ge . weest zo me . nig lan . ge dag . in drie en
der. tig ja . ren vrouw Goe.de. le ik niet en zag "

2. "Wilt gij te lande rijden," sprak hertog Abeloen, "gij vindt er op de merken de jonge held is koen, gij vindt er op de merken de jonge Hillebrant, al kwaamt gij onder twaalfen, van hem wordt gij aangerand."
3. "Zou hij mij daar aanranden met enen euvelen moed, ik doorhouwe hem zijn schild, 't en doet hem nimmer goed, ik doorsla hem zijn schild met enen schermen slag, dat hij zijn vrouwe moeder een jaar wel klagen mag."

4. Al met dezelfde woorden hij de groene aarde op ran tot in des merken pleine, Hillebrant die oude man, tot in des merken pleine, daar hij de jongen vand: "wat doet deze oude grijze hier in mijn vaders land?"
5. De jonge bracht de oude een also zware slag, dat hij van al zijn dagen niet zo vervaard en was; zijn paard dat sprang ter rugge wel twintig vademen wijd: "de slag die gjij daar sloeget heeft u geleerd een wijf."
6. "Zoud ik van vrouwen leren, dat waar een grote schand, ik heb nog ridders ende heren binnen mijns vaders land; ik heb nog ridders ende knechten al in mijn vaders hof, wat ik niet geleerd en hebbe, daarover leer ik nog."
7. Het kwam zo dat de oude liet neder zinken zijn schild, zo dat hij de jonge Hillebrant zijn zwaard al onder ging; hij nam hem in zijn midden, al daar hij 't smalste was, hij wierp hem neder te rugge al in dat groene gras.
8. Het viel op enen zaterdag omtrent de vespertijd, dat die jonge Hillebrant die groen aarde op reed, hij voerde op zijnen helme van goud een kranselijn ende neven zijne zijde de liefste vader zijn.
9. "Moeder", zei hij, "moeder, de waarheid zal ik u zeggen aan geender groene heide had hij mij bijna verslagen." Zij nam hem in haar armen, zij kuste hem aan zijnen mond: "Nu dank ik God de Here, dat ik u zie gezond."

Tekst. Antwerpen, 1544. Wijze uit G. Rhauw, Bicima, 1545

NAAR OOSTLAND

The musical notation consists of three staves of music. The first staff starts with a treble clef, a key signature of one sharp (G major), and a 2/4 time signature. It contains eight measures of music. The lyrics for the first verse are placed below the staff. The second staff continues the melody with a treble clef and a key signature of one sharp. The third staff concludes the melody with a treble clef and a key signature of one sharp.

J.
2/4
1. Naar Oost . land wil . len wij rij . den. naar
Oost . land wil.len wij mee. al o.ver die groe.ne hei.den,fris
o.ver die hei.den Daar is er een be.te. re stee.

2. Als wij binnen Oostland komen, al onder dat hoge huis fijn,
daar worden wij binnen gelaten, fris over die heide ! Zij heten
ons wellekom zijn.
3. Ja. wellekom moeten wij wezen, zeer wellekom moeten wij zijn,
daar zullen wij avond en morgen, fris over die heiden,nog drin-
ken den koelen wijn.
4. Wij drinken de wijn er uit schalen en 't bier ook zoveel ons be-
lieft, daar is het zo vrolijk te leven, fris over die heiden, daar
woont er mijn zoete lief.
5. Al voor mijn zoete liefs deurken, daar staan er twee boompjes
fijn: die ene draagt notemuskaten,fris over die heiden, en d'an-
der draagt nagelen fijn.

NEEMT MIJ IN DER HAND
canon in 4 stemmen

Musical notation for a four-voice canon in common time (indicated by '4'). The voices are labeled 1., 2., 3., and 4. The lyrics are:

Neemt mij in der hand: hoort in't kort ver - kla - ren
wat er in ons land al is we - der . va - ren.

AL DIE WILLEN TE KAAP'REN VAREN

Musical notation for a four-voice canon in common time (indicated by '2'). The voices are labeled 1., 2., 3., and 4. The lyrics are:

Al die wil - len te kaap' ren va - ren , moe . ien
man . nen met baar . den zijn . Jan , Pier , Tjo - res en Kor .
neel die heb . ben baar . den , die heb - ben baar - den ! Jan , Pier
Tjo . res en Kor . neel , die hebben baarden , zij va . ren mee .

KOMT, VRIENDEN IN HET RONDE

The musical notation consists of seven staves of music in common time (indicated by '2'). The key signature changes from one staff to another. The lyrics are written below each staff, corresponding to the notes. The lyrics are:

1. Komt, vrien-den. in het ron-de, min-naars van e-ne
stiel. ik zal u gaan ver-kon-den, hoe ik door 't slij-pers
wiel. de kost ver-dien voor vrouw en kind, schoon
bloot ge-steld aan sneeuw en wind, ter-lie-reлом, ter-
la! Van links om rechts om draait mij-ne steen door het
roe-ren van mijn been, ju. ju. ju. ju. ju. ju. ju!

2. De smid die moet hard werken, gestadig voor het vier. Hij durft hem niet versterken met ene kan bier, terwijl ik ga op mijn gemak, soms ook wel met een lege zak.
3. De schoenpik, stijf gezeten op ene pikkelstoel, zou kaas en droog brood eten. Maar als ik nood gevoel, dan slijp ik tot de avond toe en zo heb ik nooit arremoe.
4. De kleefrik maakt ons kleren voor acht stuivers per dag; wil hij zijn loon vermeren, hij snijdt meer dan hij mag. Maar ik met mijne slijpersteen, ik win meer op een uur alleen.
5. De maalder moet graan malen tot in het fijnste meel, hij moet dubbel betalen voor zijne droge keel. Maar ik, door iever en door vlijt verdien mijn brood in eerlijkheid.
6. Mijn vrouw die roept victoria over de slijperstiel, zij vindt de grootste gloria in 't draaien van mijn wiel. Mijn kinders hebben ongemak, zij lopen met de bedelzak.
7. Sa vrienden, voor het leste: all' ambachten zijn goed, maar 't mijn is toch het beste, schoon ik soms slapen moet op hooi en strooi in ene stal: ik heb de kost voor niemendal.

VIER WEVERKENS

1. Vier we_ver_kens zag men ter bo_ ter.markt gaan, en de
bo_ter die was er zo die_re Zij hadde_n geen duit haast meer
in hun.ne zak, en ze koch_ten een pond sa_vie_ren. Schiet-
spoe_le, sjer.re.bekke,spoel_za! Djik.ke djakke, ker.re.kolt.jes,
klets klets En ze koch_ten een pond sa . vie . ren.

2. En als zij dat boterke hadden gekocht, zij hadden er vier platelen.
Zij spraken dat vrouwke zo vriendelijk aan: "Sa, vrouwke, en wilt
het ons delen ! " ...

3. Het vrouwke dat sprak: "Ja; dat zal ik wel doen, ja, zo wel als
een vrouwke vol eren. Want ik wete wel wat er de weverkens
zijn: en de weverkens zijn er geen heren"

4. Wat zouden de weverkens heren zijn, zij en hebben er huize
noch erven ! En kruipt er een muiske in hunne schapraai, van
honger zo moet het er sterven ...

5. En als dan dat muiske gestorven zal zijn, waar zullen zij het be-
graven ? Al onder de weverkens hunne getouw en het grafke zal
rooskens dragen. ...

'T ROS BEIJAARD

1. 't Ros Beijs.aard doet zijn ron.de in de stad van Dender.
 mon.de: die van Aalst die zijn zo kwaad, omdat hier 't Ros Beijaard
 gaat. De vier Ay. mons.kin.de.ren jent met
 't blan.ke zwaard in d'hand. ziet ze rij.den
 't zijn de schoonste al van ons land! 't Ros Beijaard hoog ver.
 he.ven. hij is in het vuur ge.ble.ven. zie 't Ros
 Beijaard hoog ver. he.ven. zie 't Ros Beijaard zeer char.mant.

2. 't Ros Beijaards ogen fonk'len, zijne brede manen kronkelen en hij
 wendt hem fraai en vlug met vier broers op zijn rug. De vier...
 Hun harnas, schild en lansen blinken bij de zonneglanzen en de
 Beijaard 't vooisken geeft, daar het Ros zijn eer in heeft.

3. O Dendermondenaren, blijft altijd de roem bewaren van het peerd
 zo wijd vermaard als de grootste man op aard. De vier... 't Ros
 Beijaard is ons glorie en benijdt g'ons die victorie. Aalst, gjij hebt
 nog min verstand als ons ridderros vaillant.

4. 't Ros Beijaard is verheven, heeft hem in het vuur begeven en het
 week op 't oorlogsveld alles voor zijn groot geweld. De vier...
 't Ros Beijaard doet zijn ronde in de stad van Dendermonde, die
 van Aalst die zijn zo kwaad, omdat hier 't Ros Beijaard gaat.

WAT VOOR VIJAND

1. Wat voor vij . and durft ons na . ken, vier ge .
broe . ders op een paard! Ie . der moet het vech . ten
sta . ken, als wij spe . len met ons zwaard. Wij en
ach . ten ge . ne sla.gen, ge.ne scheuten in de strijd, want ons
har.nas kan 't al dra.gen, daar een an.der zich voor mijdt.

2. Wij en zijn van honderd mannen wel bewapend, niet bevreesd. Als wij maar de toom ontspannen, dan weert zich ons paard het meest. Het kan lopen, het kan springen, het kan vliegen door het zand, gene mens en kan het dwingen, want 't heeft altijd d'overhand.
3. Sa, Ros Beijaard, toon uw krachten en spaart uwe benen niet, toon dat ieder hem moet wachten, die uw sterke leden ziet. Slaat van achter, slaat van voren, recht u op, 't is ons bevel, als wij steken met de sporen, toon dat gjij voor ons zijt snel.
4. Wij en zullen niemand wijken, wat voor vijand ons komt aan. ieder moet zijn wapens strijken als wij met ons zwaarden slaan. Onze liever is te achten, om 't geluk en onderstand, die wij zoeken en betrachten voor het mechels vaderland.

GELDELOOS, GE DOET ME PIJN

1. Gel - de - loos, ge moet me pijn, al mijn
vreugd doet ge ver.dro - gen. Ik zou zo gaar.ne vro.lijk zijn.
wou't mijn bui.del ge . do . gen, ge . do . gen.

2. 't Was me van tevoren gezeid, ik wou er niet naar horen: had ik een penninkske weggeleid, dat mocht me nu oorboren.
3. Toen ik goed geldeke had in mijn tas, toen ging ik met de goei gezellen, maar nu mijn geld is al verbrast, nu moet ik boomkens tellen, ja tellen.
4. Pot en kanne het is al verbracht! Waar zal ik meer gaan halen? De vrouwe die mij te borgen placht, die moet ik nu wel betalen.
5. Die dit liedeke heeft gemaakt, och, God die wil hem geven zijn heilige gratie is deze tijd, hierna het eeuwig leven.

WIJ WILLEN VAN DE KERELS ZINGEN

The musical notation consists of five staves of music in common time, treble clef, and a key signature of one sharp. The lyrics are integrated into the musical lines.

1. Wij wil.len van de ke.rels zin.gen, zij zijn van kwa.de
aard, zij wil.len de rui.ters dwin.gen zij dra.gen een lan.ge
baard. Hun kleed'ren die zijn al ontnaaid, een hoe.de.ke op hun
hoofd gekapt, 't kaproen staat al verdraaid, hun kou.sen en hun
schoen ge.lapt. Wronglen, wei, brood en de kaas, dat eet hij gans de
dag, daar.om.me is de ke.rel zo daas, hij eet het meer dan hij mag.

2. Ene grote roggen kant en hard is zijn gevoeg: die neemt hij in
zijn hand, als wil hij gaan ter ploeg. Dan komt tot hem zijn wif,
de vuile, spinnende met enen rokke, een sletter omtrent haar mui-
le ende gaat zijn schotel brokken.

3. Ter kermisse wil hij gaan, hem dunkt dat hij is een graaf; daar
wil hij 't al ommeslaan met zijne verroeste staaf. Dan gaat hij
drinken van den wijne, meteen is hij versmoord; dan is al de we-
reld zijne, stede, land ende poort.

4. Dan komt de grote cornemuse, die pijpt hem turelureluut. Ei,
hoort van dezen abuise, dan maakt zij groot geluid. Dan sprin-
gen alle al over hoop, dan groeit hun lange baard, zij maken
groot geloop, God geve hem kwade vaart!

KOMT HIER AL BIJ (1)

1. Komt hier al bij en hoort dees klucht, het
is van Pier. la - la. een drol . lig ven . tje
vol ge - nucht, de vreugd van zijn pa - pa. Wat
in zijn le - ven is geschied, dat zult gij ho - ren in dit lied, 't is
al van Pier. la - la, sa - sa! 't Is al van Pier la - la!

2. Maar als nu was de vader dood, och arme, Pierlala die heeft zijn vrienden al genood op d'uitvaart van papa! Hij hield niet veel van lekkernij, hij gaf ze t'eten pap en brij: " 't Is bon ", zei Pierlala, sa sa! " 't Is bon ", zei Pierlala!
3. De vrienden smeerden daar in huis voorwaar zo lange, tot hij docht: nu wil ik dit gespuis weer voeren naar hun kot, eer ik raak al mijn schijven kwijt, want 't is ma foi al meer dan tijd: "Adieu ", zei Pierlala sa sa! "Adieu ", zei Pierlala!
4. Als Pierlala nu was alleen, hij wild' uit vrijen gaan: hij docht, ik kan zo goed getweën als maar alleen bestaan. En ziend' een meisje naar de zwier, vroeg: "wilt ge trouwen gij lief dier?" "Zeg ja", zei Pierlala sa sa! "Zeg ja", zei Pierlala!

5. "Ik hebbe geld en goed genoeg voor u", zei Pierlala, waarop dat meisje loeg en zeide aanstonds: "ja; maar 'k wil dat gij mij preuve doet en blijk van uw oprecht gemoed." "Sa komt", zei Pierlala sa sa ! "Sa komt!", zei Pierlala !
6. Dus Pierlala bood geld contant en trouwde met de bruid: hij hield ook bruiloft hiel plezant maar 't pretje was haast uit. Als hij alomme werd gevraagd en door haar crediteurs geplaagd: "Da's kaal", zei Pierlala sa sa ! "Da's kaal", zei Pierlala !
7. Dit stak hem danig in zijn kop: hij heeft veel geld verteerd ! En als zijn schijven waren op, sprak hij: "ik heb geleerd, hoe dat van trouwen komt profijt ! Ziet daar, ik ben mijn schijven kwijt: 't Is op", zei Pierlala sa sa !
8. Als hij had al zijn geld verbruïd, dan wist hij gene raad: als hij om troost ging, elk was uit: toen miek hij zich soldaat ! Maar als hij excerceerde dan en aanlei op een halve man: "Poef,paf", zei Pierlala sa sa !
9. Als Pierlala stond op schildwacht met zijn geladen roer, hij zang in 't duister van de nacht de duivel of zijn moer. Hij riep al bevend: "qui va la?" Maar 't spook en vraagde daar niet naar: "O dood !" zei Pierlala sa sa !
10. Hij klom van angst op ene boom en hij viel op de grond. Ja , zo vol schrik en grote schroom liep hij vandaar terstond, zag een weerdinnekken in haar deur en ene witte voorschoot veur: "hier in!", zei Pierlala sa sa !
11. "Sa tapt al gauw een kanne bier ofwel een pinte wijn! want ik ben door een lelijk dier geraakt in angst en pijn !" Hij maakte dan zijn testament aan al de vrienden die hij kent. "Ik sterf !" zei Pierlala sa sa !
12. Als hij nu was in 't graf, de tijd van omtrent een halve uur, de vrienden gingen meer verblijd als droef te zamen door. Hij schoppte 't deksel van de kist en kroop er uit dat niemand 't wist: "Ik leef !" zei Pierlala sa sa !

KOMT HIER AL BIJ (2)

1. Komt hier al bij en hoort dees klucht, 't is al van Pier.la.
la, een drol_lig ven_tje vol genucht, de vreugd van zijn pa.
pa. Wat in zijn le Ven is geschied, dat zult gij ho.ren
in dit lied, 't is al van Pier_la.la, sa sa! 't is al van Pier.la.la!

'T SCHIP MOET ZEILEN

't Schip moet zei.len 't scheep.je ligt aan wal! wal! We
zei.len, ja, we zei.len, ja, van een, twee, drie! We
drie! En al.le scheepjes zei.len, ja van een twee drie!

WIE GAAT MET ONS MEE

1. Wie gaan met ons mee o .ver zee? Houd het roer recht
fris blaast de wind hier langs de ree. Blijft ge thuis in't nest met de
rest, houd het roer recht. ons lijkt de zee het aller. best. Wie wat
wor . den wil. wel die zit niet stil, neen hij
trek . ke 't zee . gat uit. hem wacht rij . ke buit.

2. Bij de hand, de hand voor het land, houd het roer recht, zo klinkt het luid aan allen kant. Houd het oog, het oog naar omhoog, houd het roer recht, dat u geen storm verrassen moog. Met het oog in 't zeil en voor niemand veil, stuurt de zeeman 't zwem - mend paard, voor geen hel vervaard.
3. Een hoezee, hoezee voor de ree, houd het roer recht, jongens van Holland, roep het mee. Hier is 't veld, is 't veld voor de held, houd het roer recht, hier toont de kerel wat hij geldt. Onder 't zee - manshuis, is de moed nog thuis, in zijn vuist ligt heel zijn lot, hij vreest niet dan God.

DAAR VAART EEN MAN OP ZEE

1. Daar vaart een man op zee, daar vaart een man op die
mos.sel.zee, van je ram plan plan, van je mos.sel.zee, daar
vaart een man op zee, daar vaart een man op zee.

2. Wat doet die man op zee ?
3. Hij vangt daar ene vis .
4. Wat doet hij met die vis ?
5. Hij stroopt hem uit zijn vel.
6. Wat doet hij met dat vel ?
7. Hij maakt daar van een beurs.
8. Wat doet hij met die beurs ?
9. Hij steekt daarin zijn geld .
10. Wat doet hij met dat geld ?
11. Hij koopt daarmee een kind .
12. Wat doet hij met dat kind ?
13. Hij stuurt dat kind naar school.
14. Wat doet dat kind op school ?
15. Het leert het A, B, C.

Tekst en wijze : uit Geluwe.

ALLEN DIE WILLEN NAAR ISLAND GAAN

-
- The musical score consists of seven staves of music in G clef, 2/4 time, and F major. The lyrics are integrated into the musical lines.
1. Al . len die wil . len naar Is . land gaan om
ka . bel.jauw te van . gen en te vis . sen met ver.
lan . gen, naar Is . seland, naar Is . seland, naar Is . land
toe tot drie. en der.tig rei . zen zij zijn nog niet moe.
2. Komt ons de tijd van de fooie aan, wij dansen met behagen en
wij weten van geen klagen, maar komt de tijd naar zee te gaan,
dan is er wel ons hoofd van zorgen zwaar belaan !
3. Als er de wind van het Noorden waait, wij gaan naar de herberge
en wij drinken zonder erge, wij drinken daar op ons gemak, tot-
dat de leste stuiver is uit onze zak.
4. Als er de wind van het Oosten waait, de schipper blij van herte
zegt: "de wind die speelt ons perten, 't zal beter zijn, te lopen
voor de wind recht het Kanaal maar in."
5. Langs de Lezaars, de Scorels voorbij, van daar al naar Kaap
Claire, die niet weet hij zal wel leren. Toen komt er bij ons stu-
reman en hij geeft ons de koerse recht naar Iseland.
6. Wij lopen 't eiland Rokol voorbij al naar de Vogelscharen, dat
kan ieder openbaren, en dan vandaar naar Bredefjord en daar
dan smijten wij de kollen buiten bord.
7. Eind'lijk dan komen w'op Island aan om kabeljauw te vangen en
te vissen met verlangen ! Naar Iseland toe, tot drie en dertig rei-
zen zijn wij nog niet moe.

WAARVAN GAAN ER DE BOEREN

1. Waar . van gaan er de boe . ren, de boe . ren, waar . van
gaan er de boe . ren zoo mooi? Zij dor . sen het koorn en ver.
ko . pen het strooi, daar . van gaan er de boe . ren de
boe . ren daar . van gaan er de boe . ren zoo mooi!

2. Waarvan hebben de boeren, de boeren, waarvan hebben de boeren veel geld? Zij kernen de boter en verkopen de melk: daarvan hebben de boeren, de boeren, daarvan hebben de boeren veel geld.
3. Waarvan drinken de boeren, de boeren, waarvan drinken de boeren de wijn? Zij vetten het kalf en verkopen het zwijn: daarvan drinken de boeren, de boeren, daarvan drinken de boeren de wijn.

WIJ BOEREN EN BOERINNEN

1. Wij boe.ren en boe.rin.nen, wij wer.ken dag en nacht, wij
ploe.gen en wij spin.nen, en wij zin.gen ui.ter.macht:
“Lie.ve Heer, kost en kleer, 't He.mel.rijk en dan niet meer!”

2. Wij spitten en wij spaaien wel twalef maanden lang, wij zaaien en
wij maaien, en wij zingen deze zang: ...
3. Wij zieden alle dagen des morgens boekweitpap, zo vullen wij ons
magen en wij zingen even rap: ...
4. Wij gaan met houten blokken en dikwijs zonder hoed, wij gaan
met pijen rokken en wij zingen even zoet: ...
5. Wij bakken boekweitkoeken, die smaken ons zeer wel, wij dragen
lijnen broeken en wij zingen even hel: ...
6. Gij edelen, gij rijken, wij zeggen u zeer vrij, wij willen u niet wij-
ken, en wij zingen altijd blij: ...

DE BOER HAD MAAR ENE SCHOEN

1. De boer had maar e . ne schoen, wei, nig ge
noeg, ge.noeg, ge.noeg! De boer had maar e . ne schoen,
wei, nig ge - noeg! Een schoen zon . der hak der an, de
boer is geen e . del . man, een schoen zon . der
hak d'er an, de boer die is geen e . del man!

2. . . . broek . . . Een broek zonder zak er in . . .
3. . . . jas . . . Een jas zonder knoop er aan . . .
4. . . . kous . . . Een kous zonder gat er in . . .
5. . . . hemd . . . Een hemd zonder slip er aan . . .
6. . . . pet . . . Een pet zonder klep er aan . . .
7. . . . vrouw: meer dan genoeg .. ! . . . Een vrouw met een kop er
op, de boer die had een reuzestrop,.....

HOE ZAAIT DE BOER

1. Hoe zaait de boer zijn ko - ren - tje. zijn

ko - ren - tje. Hoe zaait de boer zijn ko - ren - tje!

2. Zo zaait de boer ...

3. Hoe maait de boer ...

4. Zo maait de boer ...

5. Hoe bindt de boer ...

6. Zo bindt de boer ...

7. Hoe dorst de boer ...

8. Zo dorst de boer ...

9. Hoe bakt de boer ...

10. Zo bakt de boer ...

11. Hoe eet de boer ...

12. Zo eet de boer ...

WIE WAS DIEGENE DIE DE LOVERKENS BRAK

1. Wie was die..ge - ne die de lo . ver.kens brak
en ze aan zijn nar . re . kap . pe stak? Het
wil hem o . pen . ba . ren: wij rie .. pen dat krui . se al
van de he . mel aan wij vro . me lands.knechten al . le.

2. De storm die duurde een korte tijd, totdat de metten waren bereid. De metten waren gezongen, toen schoten wij daar drie bus sen los: alarm zo sloegen de trommelen.
3. De landsknechten waren in grote nood: daar bleef er wel drie duizend dood in anderhalve uren! Is dat niet een grote schare volks ? Nog en zal geen landsknecht treuren.
4. Wij weken in een wilde veld, in de schansen hebben wij gevoerd ons geld, wij riepen Maria, Gods moeder, aan: "Bescherm ons lijf en ons leven."
5. Die dit liedeke eerstmaals zong, hij is een vroom landsknecht genaamd. 'Hij heeft te Munster aan dans geweest: de rei is hij ontsprongen.

WAT ZULLEN ONZE PATRIOTJES ETEN

The musical score consists of five staves of music in common time (indicated by '4') and G major (indicated by a sharp sign). The lyrics are written below each staff, corresponding to the melody. The lyrics are:

1. Wat zul . len on . ze pa - tri . ot . jes e - ten als
zij in 't le - ger zijn, hei.ra.sa.sa! Een kieksk'aan't spit ge.
ste - ken, dat zul . len on . ze pa - tri . ot . jes e - ten:kapi.
tein. lui - te.nant,vaan.de - rig,ser.geant,tam.boer,kor.po.raal:
pa . tri . ot . jes al.te.maal,ka.me.ra - den ka.me.ra - den.
2. drinken De wijn uit zilv'ren pinten,
3. Waarop slapen.... Op een bed met schone lakens daarop
4. Waarmee ... schieten... Met een kanon al met vier wielekens,daarmee...

HET WAREN NEGEN SOLDATEN

1. Het wa . ren ne . gen sol . da . ten des

mor . gens . vroeg op . ge . staan, op vrij . buit dat zij gin . gen. nu

hoort: ik zal 't ons zin . gen, hoe het hun wel is ver . gaan.

2. Zij gingen zitten drinken, t' was hun geen geluk. Hun rijk en stond niet lange, de maarschalk nam ze gevangen, hij bracht z'al in den druk.

3. Zij zaten veertien weken en zagen zon noch maan, de beul van Gu lik kwame: rekken dat zij daar vernamen, zwaar tormenten aangedaan.

4. Dat hoorde daar een maagdeke dat in de toren kwam. Toen riep stout Rubrecht kleine: "Gij zijt mij die liefste allene, kondt gij mij hier helpen uit."

5. "Och, amptman," zeide zij, "amptman, wilt gij mij een woord ver - staan ? Ik bid u, genadige here, geeft mij doch wel ter ere de - zen jongste los te gaan !"

6. "'t En baat geen bidden of kermen, genade zal er niet zijn: gij en kunt geen troost verwerven, de jonge held moet sterven, al doet het mijn herte pijn ."

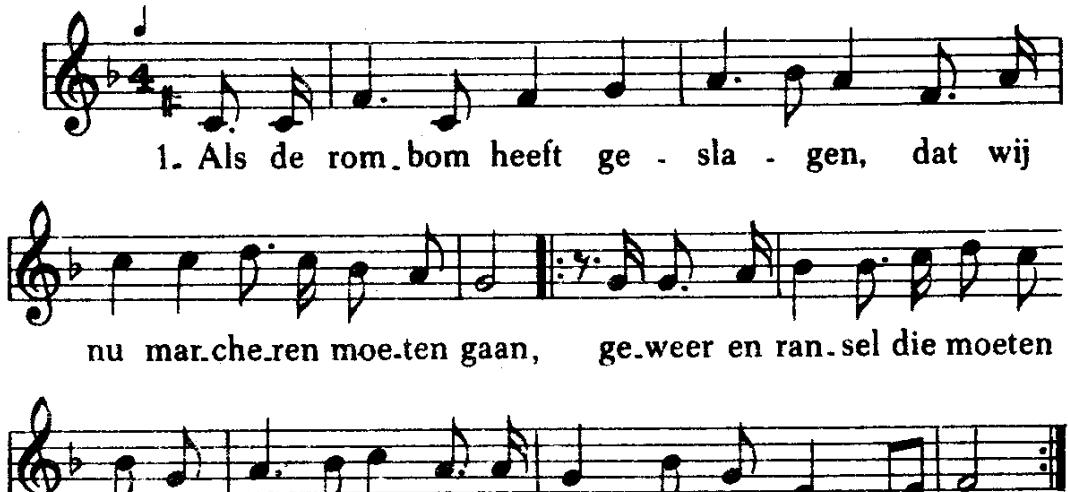
7. Dat maagdeke wrong haar handen, 't was haar zo zware kruis en zij ging, al drukkelijk wenend, te Duren voor die stene al naar haar vader huis.

8. Wat haalde zij uit haar kiste ? Een sneeuwwit hemdekijn: "Hou daar, mijn allerliefste, dat schenk ik u voor het leste het moet nu gescheiden zijn."

9. Wat trok hij van zijn hande ? Een ringelijn rood van goud: "Hou daar, gij moet niet krijten, deze ring zult gij verslijten, het is mij eigen trouw."

10. Die ons dit liedeke dichtte, hij hield ook goede moed. In de toren dat hij 't stichtte, zijn hert was hem zo lichte, al stortte hij zijn bloed.

ALS DE ROMBOM HEEFT GESLAGEN

-
1. Als de rom.bom heeft ge - sla - gen, dat wij
nu mar.che.ren moe.ten gaan, ge.weer en ran.sel die moeten
wij dan dra - gen, en dat staat ons voor.waar niet aan!
2. Kapiteins of officieren drinken wijn en soms een glaasje bier, maar
wij zijn die arme fusilieren, drinken water al uit de rivier.
3. Een stuiver daags is onze gage en een pondje droog kommiezenbrood, watersausje, dat geeft ons de courage en daarop moeten wij maar voort.
4. Maar als wij ons lief gevonden, dan is weer ons jeugdig hart verblijd en dan leven wij samen met elkander, tot zo lang de dood ons scheidt.

Tekst en wijze: vermoedelijk uit de XVIIIe eeuw.

DAAR ZAT EEN SNEEUWWIT VOGELTJE

1. Daar zat een sneeuw.wit vo - gel - tje.
daar zat een sneeuw.wit vo - gel - tje. al op een
ste . ke - do - ren - tje. din . don - dei - ne.
al op een ste . ke - do - ren - tje din . don . don.

2. Wilt gjij niet mijne bode zijn? Ik ben te klein een vogelkijn.
3. Zijt gjij maar kleine, gjij zijt snel, gjij weet de weg, ik weet het wel.
4. Hij nam de brief in zijne bek en vloog ermee tot over 't hek.
5. Hij vloog ermee tot zijn liefs deur. "Zeg, waakt g'of slaapt g'of
zijt ge dood?"
6. 'k En wake noch 'k en slape niet, maar 'k ben getrouw'd al een
half jaar.
7. Zijt gjij getrouw'd al een half jaar, mij docht het wel al duizend jaar.

OP ENEN BOOM EEN KOEKOEK

1. Op e.nen boom een koe.koek, sim.sa.la.dim, bom.bam.

sa.la.dim, sa.la.dim. Op e.nen boom een koe-koek zat.

2. Daar kwam een jonge jager aan.

3. Hij schoot de arme koekoek ... dood.

4. Maar als een jaar verlopen ... was.

5. Toen was de koekoek weder ... daar.

6. Hij floot de arme jager ... uit.

DE KOEKOEK OP DE TOREN ZAT

The musical notation consists of four staves of music. The first staff starts with a forte dynamic (F) and a sharp sign indicating G major. The lyrics are: "I. De koe.koek op de to - ren zat, de koe.koek". The second staff continues the melody with lyrics: "op de to - ren zat, de koe . koek op de". The third staff has lyrics: "to - ren zat, zat, zat, di.del.dat, het". The fourth staff concludes with lyrics: "re - gent en sneeuwt en het wordt niet nat.". The music is in 2/4 time throughout.

2. De koekoek spreidt zijn veren uit, didelduit, toen vloog hij op een goudsmidshuis.
3. "Smeed mij een gouden rozenkrans, dideldans, waar ik met mijn zoete liefje om dans.
4. Geef mij mijn lief, dat ik haar gun, dideldun, het eerste jaar een boerenzoon.
5. En 't tweede jaar een dochter fijn, dideldijn, totdat er vijfen - twintig zijn .
6. Ja. vijf en twintig aan de dis, dideldis, dan weet de vrouw wat huishouden is.
7. Wie ons dit liedje heeft gedicht, dideldicht, het was een soldaatje, zijn hartje was licht.

EN DAAR ZAT NEN UIL

1. En daar zat nen uil en spon, wie . le . won, en daar

zat nen uil en spon. En al op een zil . ve . ren

spin - ne - wiel, wie . le, wie . le, wie . le, wie . le,

wie . le . ke, daar hij zijn kost mee won.

2. En de meid die keerd' het huis, wielewuis, ... En wat vond zij onder haar bezemke? Een penning met een kruis.
3. En de vrouw die pakt het brand, wollewant ... En zij sloeg die arme keukenmeid ... de penning uit haar hand.
4. En de vrouw die had een schapraai, tierelaai... en van onder zet ze haar eten neer ... en van boven haar salaai.
5. "Sa pachter, hoe staat het vlas, willewas ..." "Wel, het is nu toch wat beter weer ... als het verleê jaar was."

DE UIL DIE OP DE PEREBOOM ZAT

The musical notation consists of four staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (G major), and a common time signature. The lyrics for the first verse are written below the notes. The second staff continues the melody. The third staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (G major), and a common time signature. The lyrics for the second verse are written below the notes. The fourth staff concludes the melody.

1. De uil die op de peer-boom zat, de uil die op de
peer-boom zat en bo-ven zijn hoofd daar zat er een kat, van
sim.me.domdei.ne van fa-ri-lon-la! En bo-ven zijn hoofd daar
zat er een kat, de uil vi - vat! De uil vi - vat!

2. De uil die schoot in ene droom en viel van boven neer de boom.
3. De uil die daar zijn pootje brak, ze staken hem in een blauwe zak.
4. Zij droegen hem naar den doctoor, de juffrouw die kwam zel-
vers voor.
5. Ze tapten hem vijf onsen bloed, 't is jammer dat hij sterven moet.
6. De uil die gaf daar zijne geest, 't is spijtig van zo'n schone beest.
7. Ze droegen hem naar ene hof, hij werd begraven met een lof.
8. De koster met zijn droeve stem die zong van "Domine Requiem".

EN IK BEN MET MIJN KATOOTJE

1. En ik ben met mijn Ka - too - tje naar de
Ro . zen.straat ge - weest en zij kon ma - ken wat zij
wou. En ze maak - te mij een schuif.trom . pet:
ret.te ke. tet. ret.te ke.tet. zei die schuif.trom.pet Vi.go.
lie . ne, vi. go. lie . ne, en mij deern die heet Ka.trien.

2. ... trommeltje. Rommelerom, zei dat trommeltje.
3. ... foekepot. Goezegoeze, zei die foekepot.
4. ... basviool. Hompehompe, zei die basviool.
5. ... wafelmeid. Kom maar binnen, zei die wafelmeid.
6. ... zeematroos. Potverblomme, zei die zeematroos.

SPRING OP EN TOON JE SCHOEN

The musical notation consists of five staves of music in common time (indicated by '2/4'). The key signature is one flat. The lyrics are integrated into the musical lines:

1. Spring op en toon je schoen, spring op en toon je
schoen! 't Is om te zien wat dat de ou - de
man-nen al doen! De ou - de mannen he'n vele verstand, de
ou - de mannen he'n ve - le ver-stand, 't is maar om hun
pijp - je te ro . ken de gan . se dag!

2. oude wijven ... hun potje te roeren ...

3. jonge jongens ... hun pintje te drinken ...

4. jonge meisjes in de spiegel te kijken ..

DAAR KWAM EEN MUIS GELOPEN

The musical notation consists of four staves of music in common time (indicated by '2'). The first three staves are in G clef, and the fourth staff is in F clef. The lyrics are written below the notes. The first three staves contain the same melody, while the fourth staff contains a different melody.

1. Daar kwam een muis ge - lo . pen, een muis van alle ge -
lijk. 't was om het ko . ren te stro . pen, wij gaven de muis ge -
lijk. De muis in 't ko . ren ver . lo . ren. O rat . ten en
mui . zen, en wij zijn hier te zaam ver . gaard, en wij
gaan nog niet ver . hui . zen, o rat . ten en mui . zen.

2. Daar kwam een rat gelopen, een rat van alle gelijk, 't was om
de muis te stropen, wij gaven de rat gelijk.

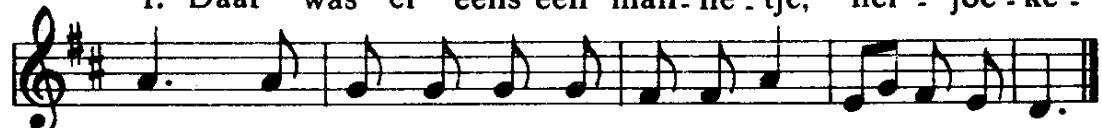
de rat, de muis, de muis in 't ko . ren ver . lo . ren....

3. ... een kat ...	7. ... een water ...
4. ... een hond ...	8. ... een koe ...
5. ... een knuppel ...	9. ... een slachter ...
6. ... een vuur ...	10. een duivel ...

DAAR WAS EENS EEN MANNETJE

1. Daar was er eens een man-ne-tje, hei-joe-ke.

di Daar was er eens een man-ne-tje, hei-joe-ke-di!

2. Toen nam hij zich een vrouwtje. ...

3. Het mannetje ging wandelen. ...

4. Toen 't mannetje dan thuis kwam....

5. Toen likte zij de borden af, ...

6. Toen haalde hij de bezem, ...

7. Die sloeg haar op haar ruggetje, ...

8. Toen haalde zij de diender, ...

9. "Die man heeft mij geslagen", ...

10. "Dat moet ge maar verdragen", ...

11. "Nu laat ons allen vrolijk zijn"! ...

LANGS EEN GROEN MOLENTJE

The musical score consists of eight staves of music in common time (indicated by '3') and 4/4. The key signature changes from A major (one sharp) to D major (one sharp) and then to G major (no sharps or flats). The lyrics are written below each staff, corresponding to the musical notes. The lyrics describe a journey along a green mill stream, encountering various people along the way.

1. Langs een groen molentje kwam ik ge - tre - den,
langs een groen molentje kwam ik ge - gaan! En wij
von - den daar een paar he - ren, ja, he - ren, ja
he . ren, en wij von - den daar een paar he - ren, al
op ons weg - je staan. En zij de - den nu van
zul - ke, van zul - ke, van zul - ke, en zij de. den nu van
zul - ke al op ons weg - je staan, van a .
zo, van a . zo, zo zijn hul - der ma - nie - ren.

2. ... boeren, ja boeren, ...
3. dienders, ja dienders, ...
4. ... nonnen, ja nonnen, ...
5. ... paters, ja paters, ...

DES WINTERS ALS HET REGENT

The musical score consists of five staves of music in common time (indicated by '2') and treble clef. The lyrics are written below each staff.

1. Des winters als het re . gent,dan zijn de paad . jes
diep, ja diep! Dan komt dat lo . ze vis . ser.tje vissen al in dat
riet, met zij . ne rijf . stok,met zij . ne strijk.stok,met zij . ne
lap . zak,met zij . ne knap . zak,met zij . ne le . re, van die . redom
de . re met zij . ne le . re leers . jés aan.

2. Dat loze molenarinnetje ging in haar deurken staan,ja staan; omdat dat aardig vissertje voorbij haar henen zou gaan. Met zijne rijfstok ...
3. "Wat heb ik u misdreven, wat heb ik u misdaan, ja daan, en dat ik niet met vreden voorbij uw deurtje mag gaan ? " Met mijne rijfstok...
4. "Gij hebt mij niets misdreven,gij hebt mij niets misdaan, ja daan, maar gij moet mij driemaal zoenen. eer gij van hier moogt gaan." Met uwe rijfstok ...

Tekst en wijze: XVIIe - XVIIIe eeuw. naar J. F. Willems.

KOMT VRIENDEN IN HET RONDE *

bew. W.D.B.

The musical score consists of six staves of handwritten music in common time, featuring a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below each staff, corresponding to the musical phrases. The score includes various musical markings such as fermatas, slurs, and dynamic changes.

Lyrics:

- 1. Komt vrienden in het ronde minnaars van e-ne stiel. Ik
- ron-de min-naars van e-ne stiel. Ik zal u gaan ver-kon-den hoe
- zal u gaan ver-kon-den hoe ik door 'tslij-pers.
- ik door 'tslij-pers.wiel De kost ver-dien voor vrouw en kind schoon
- wiel De kost ver-dien voor vrouw en kind schoon bloot-ge-steld aan
- bloot-ge-steld aan weer en wind. Ter lie-re-lom ter la, van linksom, rechts om
- weer en wind. Ter lie-re-lom ter la, van linksom, rechts om
- draait my-ne steen door het roe-ren van mijn been. Ju Ju Ju ju ju ju ju.
- draait my-ne steen door het roe-ren van mijn been. Ju Ju Ju ju ju ju ju.

* gelieve voor de verdere strophen liedbundels te raadplegen.

VOERMANSLIED

volksduits uit Polen

1. Er be - staat geen scho.ner le - ven dan een voer - man te zijn.
1. Er be - staat geen scho.ner le - ven dan een voer - man te zijn.

Bij de nacht, wel langs de stra - ten in de kla - re ma - ne - schijn.
Bij de nacht, wel langs de stra - ten in de kla - re ma - ne - schijn.

bew. KQB.

2. Zes paarden voor de wagen, hoe spant men ze aan?
Twee al achter, twee van voren, en te midden een paar.

3. Daar kom ik dan gereden, op de weg naar de stee.
Zie, daar vraagt een liefste meisje: "trotse voerman, neem me mee?".

4. Ik kan je nu niet laden, want mijn last is te zwaar.
'k Heb geen haver meer voorradig, daarom spaar ik het paard.

SPELEMAN, LEER ONS EEN LIED.

T.enM. W. De Beer

1. Spe.le.man, leer ons een lied, leer ons het lied.je van de ou.de,
lie ve Spe.le.man, leer ons een lied, leer ons het lied.je van de
vi.o.vi.o.la, vi.o.vi.o.la, (dat doet ie thematisch), van de
vi.o.vi.o.la, vi.o.vi.o.la, tot het al.ter hart ge.biedt.

2. Speleman, welk melody,
welk melodytje speelt uw(oude, lieve)!!
viola, dat doet ie thematisch, speelt uw...
uit de goede oude tijd?

3. Speleman, vedel voor Griet,
vedel voor Grietje op uw(oude, lieve)!!
viola, dat doet ie thematisch, op uw...
trippelpasjesdansmuziek.

Cadet Rousselle a trois maisons

1. { Ca-det Rous-selle a trois mai-sons, Ca-det Rous -
qui n'ont ni pou-tres ni che-vrons qui n'ont ni

selle a trois mais-sons, } C'est pour lo- ger les hi - ron -
pou-tres ni che-vrons.

del - les que di - rez vous d'Ca-det Rous - selle! Ah!

ah! ah! mais vraiment Ca-det Rous-selle est bon en- fant.

2. : Cadet Rousselle a trois habits, :: deux jaunes, l'autre en papier gris, : Il met celui-là quand il gèle ou quand il pleut et quand il grèle! Ah, ah . . .

3. : Cadet Rousselle a trois garçons, :: l'un est voleur, l'autre est fripon. : Le troisième est un peu ficelle il ressemble à Cadet Rousselle. Ah, ah . . .

4. : Cadet Rousselle a trois gros chiens, :: l'un court au lièvr', l'autre au lapin. : L'troisièm's'enfuit quand on l'appelle, comm' le chien de Jean de Nivelle. Ah, ah . . .

5. : Cadet Rousselle a marié, :: ses trois filles dans trois quartiers. : Les deux premièr's ne sont pas belles, la troisième n'a pas de cervelle. Ah, ah . . .

6. : Cadet Rousselle a trois deniers, :: c'est pour payer ses créanciers. : Quand il a montré ses ressources, il les remet dedans sa bourse. Ah, ah . . .

7. : Cadet Rousselle ne mourra pas, :: car avant de sauter le pas. : On dit qu'il apprend l'orthographe, pour fair' lui-mêm' son épitaphe. Ah, ah . . .

Malbrough s'en va-t-en guerre

1. Malbrough s'en va-t-en guer-re
1. Malbrough, der zieht zu Fel-de, } mi-ron - ton - ton-ton, mi- ron-

tai - ne; { Malbrough s'en va-t-en guer-re ne sait quand re - vien-
Malbrough, der zieht zu Fel - de, wann kommt er wie- der

Fine

D.C. al Fine

dra! Ne sait quand re-vien-dra, ne sait quand re-vien-dra!
heim? Wann kommt er wieder heim, wann kommt er wieder heim?

2. : Il reviendra-z-à Paques, : ou à la Trinité.
3. : La Trinité se passe, : Malbrough ne revient pas.
4. : Madame à sa tour monte, : si haut qu'elle peut monter.
5. : Elle aperçoit son page, : tout de noir habillé.
6. : "Beau page, ah! mon beau page, : quell's nouvell's apportez?"
7. : "Aux nouvell's que j'apporte : vos beaux yeux vont pleurer.
8. : Quittez vos habits roses : et vos satins brochés.
9. : Monsieur d'Malbrough est mort, : est mort et enterré."

2. : Und kommt er nicht an Ostern, : an Trinitatis wohl?
3. : Vorbei ist Trinitatis, : Malbrough kommt nicht zurück.
4. : Madame steigt auf die Zinne, : so hoch sie steigen kann.
5. : Da sieht sie einen Pagen, : gekleidet ganz in Schwarz.
6. : "O Page, schöner Page, : was bringst du Neues mir?"
7. : "Ich bring Euch eine Kunde, : die Euer Aug betrübt.
8. : Legt ab die roten Kleider : von Seide und Brokat.
9. : Malbrough, der blieb im Felde, : ist tot in kühler Erd."

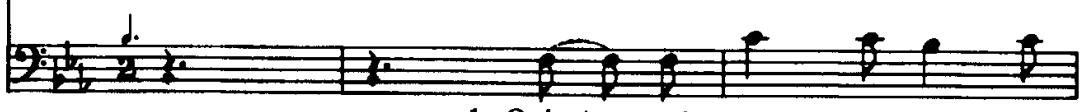
Paul Mortel x (T) Hans Baumann o H. Baumann, Französische Volkslieder, Möseler Verlag, Wolfenbüttel und Zürich

Qu'est-ce qui passe ici si tard

1. Qu'est-ce qui passe i - ci si tard, com - pa-

1. Qu'est-ce qui passe i - ci si tard, com - pa - gnons de

gnons de la Mar - jo - lai ne, qu'est-ce qui passe i -

tard, com-pagnons de la Mar-jolaine, qu'est-ce qui passe i -

ci si tard, gai, gai, des-sus le quai.

ci si tard, ___ gai, ___ gai, des - sus le quai. ___

2. C'est le chevalier du guet . . .

3. Que demand'ce chevalier? . . .

4. Une fille à marier . . .

5. Y'a pas d'fille à marier . . .

6. On m'a dit qu'veux en aviez . . .

7. Ceux qui l'ont dit s'sont trompés . . .

8. Je veux que vous m'en donniez . . .

9. Qu'est-ce que vous lui donnerez? . . .

10. De l'or, des bijoux assez . . .

11. Ell' n'est pas intéressée . . .

12. Alors, mon cœur donnerai . . .

13. En ce cas la choisissez . . .

Derrièr' chez nous y'a un étang

Chanson canadienne

2. Derrièr' chez nous y'a un étang, en roulant ma boule. Trois beaux canards y vont nageant, rouli roulant ma boule roulant.
 3. Trois beaux canards y vont nageant, le fils du Roi s'en va chassant.
 4. Visa le noir, tua le blanc. O fils du Roi tu es méchant.
 5. O fils du Roy tu es méchant, d'avoir tué mon canard blanc.
 6. Par dessous l'aile il perd du sang, des yeux lui sortent des diamants.
 7. Des yeux lui sortent des diamants, et par le bec l'or et l'argent.
 8. Et par le bec l'or et l'argent. Toutes les plumes s'en vont au vent.
 9. Toutes les plumes s'en vont au vent. Trois dames s'en vont les ramassant.
 10. Trois dames s'en vont les ramassant. C'est pour en faire un lit de camp.

Je sais, aux bords du Rhin

Alsace-Lorraine

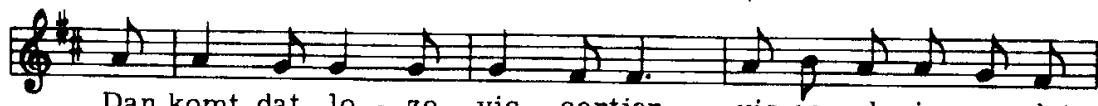
A musical score for 'Faire dérider'. The top staff shows a melody in G major with a tempo of 3/4. The lyrics 'Je sais, aux bords du Rhin fai-de-ra-de-ri-de - ra la-la-la-la' are written below the notes. The bottom staff continues the melody in G major with a tempo of 2/4. The lyrics 'un tout pe - tit mou - lin fai-de-ra- de-ri- de - ra.' are written below the notes.

2. On dit qu'un diablotin . . . habite le moulin . . .
 3. Il fait peur aux voisins . . . mais moi, je l'aime bien . . .
 4. C'est un meunier malin . . . qui demande ma main . . .

Des winters, als het regent

1. Des winters, als het re-gent, dan zijn de paadjes diep, ja diep.

riet. Met si - ne rijf-stok, met si - ne strijk-stok, met si - ne

riet. Met si - ne rijf-stok, met si - ne strijk-stok, met si - ne

riet. Met si - ne rijf-stok, met si - ne strijk-stok, met si - ne

dir - re-dom dee - re, met si - ne le - re leers-jes aan.

2. Dat loze molenarinnetje gink in haar deurtjen staan, ja staan, omdat dat aardug vissertje voorbij haar heňen zou gaan. Met sine rijfstok, met sine strijkstok, met sine lapzak, met sine knapzak, met sine lere, van dirre dom dere, met sine lere leersjes aan.

3. "Wat heb ik jou misdreven, wat heb ik jou misdaan, ja daan, en dat ik niet met vreden voorbi jouw deurtje mag gaan? Met mine rijfstok, met mine strijkstok, met mine lapzak, met mine knapzak, met mine lere, van dirre dom dere, met mine lere leersjes aan."

4. "Gi hebt mi niet misdreven, gi hebt mi niet misdaan, ja daan, maar gi moet mi driemaal zoenen, eer gi van hier meugt gaan. Met uwe rijfstok, met uwe strijkstok, met uwe lapzak, met uwe knapzak, met uwe lere, van dirre dom dere, met uwe lere leersjes aan."

Mamma mia

Trentino

The musical score consists of three staves of music in common time, treble clef, and a key signature of one flat. The first staff begins with a forte dynamic. The lyrics "Mam-ma" are written above the staff, with "Mam" on the first note and "ma" on the eighth note. The first line of the lyrics "1. Mam-ma mi-a, io vo-glio spo-sar-mi!" is followed by "Mamma mi-a" on the second staff. The second line "a io vo-glio spo-sarmi!" continues on the first staff, followed by "Io so-no stan-ca di" on the second staff. The third line "far questa vi-ta,mam-ma mi-a mi-a vogl' un ma-ri-to." concludes on the second staff. The score ends with a repeat sign and a section labeled "2. Figlia mia, ma dimmi con chi! Un caporale, sergente maggiore, un te-nentino di fanteria."

3. Figlia mia, ti tradiranno. Sont tutti e tre d'una sol compagnia, figlia mia, ti tradiranno.
4. Mamma mia, io vado in convento. Vado in convento di Santa Lucia a far preghiera in vita mia.
5. Figlia mia, che prega per me! Io pregherò per fratelli e sorelle ma non per te, o mamma ingrata.

Nous n'irons plus au bois

The musical score consists of three staves of music in common time (indicated by '2') with a treble clef. The first staff begins with a dotted half note followed by eighth notes. The second staff starts with a quarter note. The third staff begins with a half note. The lyrics are written below the staves. The first section of lyrics is labeled '1.' in a box at the top right. The second section is labeled '2.' in a box at the top left.

1. Nous n'i-rons plus au bois, les lau-riers sont cou - pés.
La bel-le que voi - là, la fair-ons - nous dan -

2. ser! En-trez dans la dan - se, voy-ez comme on dan - se,
sau - tez, dan - sez, em-bras-sez qui vous vou-drez!

2. La belle que voilà, la fairons-nous danser? Mais les lauriers du bois, les lairons-nous fâner? Entrez dans la danse . . .
3. Mais les lauriers du bois, les lairons-nous fâner? Non, chacune à son tour ira les ramasser. Entrez dans la danse . . .
4. Non, chacune à son tour ira les ramasser, si la cigale y dort, ne faut pas la blesser. Entrez dans la danse . . .
5. Si la cigale y dort, ne faut pas blesser, le chant du rossignol la viendra réveiller. Entrez dans la danse . . .
6. Le chant du rossignol la viendra réveiller, et aussi la fauvette avec son doux gosier. Entrez dans la danse . . .
7. Et aussi la fauvette, avec son doux gosier, et Jeanne la bergère avec son blanc panier. Entrez dans la danse . . .
8. Et Jeanne la bergère avec son blanc panier, allant cueillir la fraise et la fleur d'églantier. Entrez dans la danse . . .
9. Allant cueillir la fraise et la fleur d'églantier. Cigale, ma cigale, allons, il faut chanter. Entrez dans la danse . . .
10. Cigale, ma cigale, allons, il faut chanter, car les lauriers du bois sont déjà repoussés. Entrez dans la danse . . .

Chantons, pour passer le temps

1. Chan-tons, pour passer le temps les a-mours plaisants d'u-ne
bel - le fil - le, qui prit l'ha-bit de ma-te - lot
et s'en est al - lée à bord du vais - seu. Dès qu'ell' sut
qu'son amant fut pri - s(e). Aus - si - lôt el - le changea de
mi - se et prit l'ha-bit de ma-te - tôt et vint s'en-ga-
ger à bord du na - vi - re. Et du vais-seau.

1. 12.

2. Et le capitaine enchanté d'avoir à son bord un si beau jeune homme lui dit: mon joli matelot, tu peux t'embarquer à bord d' mon vaisseau. Tes beaux yeux, ton joli visage, ta tournure et ton joli corsage me font toujours me rappeler à une beauté que j'ai tant aimée.

3. Monsieur, vous vous moquez de moi, vous me badinez, vous me faites rire, je n'ai ni frère, ni parent, et suis embarqué au port de Lorient. Je suis né à la Martinique et même je suis enfant unique, et c'est un navire hollandais qui m'a débarqué au port de Boulogne, et c'est un navire hollandais qui m'a débarqué au port de Calais.

4. Ils ont ainsi vécu sept ans sur le mêm' bateau sans se reconnaître, ils ont ainsi vécu sept ans, se sont reconnus au débarquement. Puisqu' enfin l'amour nous rassemble, il faudra nous marier ensemble. L'argent que nous avons gagné, il nous servira dans notre menage, l'argent que nous avons gagné il nous servira pour nous marier.

5. Celui qui a fait cette chanson, c'est l'nommé Camus, gabier de misaine, celui qui a fait cette chanson, c'est l'nommé Camus, gabier d'artimon. Oh! Matelots! Faut carguer la grand' voile au cabestan, faut que tout l'mond' y soye et vire et vire, vire donc! Sans ça, t'auras pas d'vein dans ta gamelle, et vire et vire, vire donc! Sans ça, t'auras pas d'vein dans ton bidon!

Who killed Cock Robin?

1. Who killed Cock Rob-in? I, said the sparrow, with my bow
 and arrow, I killed Cock Robin. All the birds of the air fell a-
 sigh-ing and a-sobbing, when they heard of the death of poor Cock
 Rob-in, when they heard of the death of poor Cock Robin.

2. Who saw him die? I, said the fly, with my little eye, I saw him die. All the birds . . .
3. Who'll dig his grave? I, said the owl, with my little trowel, I'll dig his grave. All the birds . . .
4. Who'll toll the bell? I, said the bull, because I can pull, I'll toll the bell. All the birds . . .
5. Who'll be the parson? I, said the rook, with my bell and book, I'll be the parson. All the birds . . .
6. Who'll be chief mourner? I, said the dove, I'll mourn for my love, I'll be chief mourner. All the birds . . .

Jetzt fahrn wir übern See

Hopfenpflückerlied aus Nordböhmen, 1825 gedruckt

1. Jetzt fahrn wir ü-bern See, ü-bern See, jetzt fahrn wir ü-bern -
 See, mit ei-ner hölzern' Wur-zel, Wurzel, Wurzel, Wurzel,
 mit ei-ner höl-zern' Wur-zel, kein Ru-der war nicht - , dran.

2. I: Und als wir drüber war'n, drüber war'n, und als wir drüber - :| war'n,
 I: da sangen alle Vöglein, Vöglein, Vöglein, Vöglein, da sangen alle Vög-
 lein, der helle Tag brach - :| an.
3. I: Der Jäger rief ins Horn, in das Horn, der Jäger rief ins - :| Horn.
 I: Da bliesen alle Jäger, Jäger, Jäger, Jäger, da bliesen alle Jäger, ein
 jeder in sein - :| Horn.
4. I: Das Liedlein, das ist aus, wieder aus, das Liedlein, das ist - :| aus.
 I: Und wer das Lied nicht singen kann, singen, singen, singen kann, und wer
 das Lied nicht singen kann, der fang's von vorne - :| an!

Il merlo ha perso il becco

The musical score consists of four staves of music in common time (indicated by a 'C') and G clef. The first staff begins with a single note followed by a series of eighth notes. The second staff starts with a half note followed by eighth notes. The third staff begins with a quarter note followed by eighth notes. The fourth staff starts with a half note followed by eighth notes. Below each staff is a line of lyrics in Italian. The lyrics are:

1. Il merlo ha perso il becc - co co-me fa - rà a bec - car?
Il merlo ha perso il bec - co come fa - rà a bec-car?
Il mer-lo ha per-so il bec - co po - ve- ro
mer-lo mi - o co-me fa - rà a bec - car.
2. Il merlo ha perso i denti . . . come farà a mangiar?
3. Il merlo ha perso la lingua . . . come farà a cantar?
4. Il merlo ha perso il naso . . . come farà a nasar?
5. Il merlo ha perso gli occhi . . . come farà a veder?
6. Il merlo ha perso le orecchie . . . come farà a sentir?
7. Il merlo ha perso un'ala . . . come farà a volar?
8. Il merlo ha perso l'altr'ala . . . come farà a volar?
9. Il merlo ha perso le zampe . . . come farà a saltar?
10. Il merlo ha perso la coda . . . come farà a covar?

Il était un petit navire

The musical score consists of four staves of music. The first three staves are in common time (indicated by a 'C') and the fourth staff is in 2/4 time (indicated by a '2'). The key signature is one sharp (F#). The lyrics are written below the notes. The first three staves contain the following lyrics:

1. Il é - tait un pe - tit na - vi - re, il é - tait
un pe - tit na - vi - re, qui n'a - vait ja-, ja-, jamais na - vi -
gué, qui n'a - vait ja-, ja-, ja-mais na - vi - gué, o - hé,

Refrain:
o - hé. Oh his - se voi - ça* glis - se, his - se ma - te -
lot, la fré - gat - te glis - se sur les flots.

2. : Il entreprit un long voyage :||: sur la mer Mé-diterranée, :|| ohé, ohé.
3. : Au bout de cinq à six semaines :||: les vivres vin-rent à manquer :|| . . .
4. : On tira z'à la courte paille :|| pour savoir qui serait mangé :|| . . .
5. : Le sort tomba sur le plus jeune :|| sitôt il se mit à pleurer :|| . . .
6. : L'un voulait qu'on le mit à frire :|| l'autre voulait le fricassé :|| . . .
7. : Pendant qu'ainsi l'on délibère :|| il monte sur le grand hunier :|| . . .

8. : En haut il voit la mer immense :|| qui gisait là illimitée :|| . . .
9. : Il fit au ciel une prière :|| de la mort sûre de le sauver :|| . . .
10. : Alors se fit un grand miracle :|| sur la mer Mé-diterranée :|| . . .
11. : Des petits poissons dans le navire :|| sautèrent par et par milliers :|| . . .
12. : On les prit, on les mit à frire :|| le pauvre mou-sse fut sauvé :|| . . .

* voica = voila que ca

All in a wood there was a tree

Somerset

1. All in a wood there was a tree, and a funny and a curious tree,

And the tree was in the wood, and the wood lay down in the valley be-

low, and the wood lay down in the val-ley be - low, be - low.

2. And on this tree there was a bough and a funny and a

cu - rious bough, and the bough was on the tree, and the

tree was in the wood, and the wood lay down in the val-ley be -

low, ant the wood lay down in the val-ley be - low, be - low.

3. And on this bough there was a twig, and a funny and a curious twig, and the twig was on the bough, and the bough was an tree, and the tree was in the wood, and the wood . . .

4. And on this twig there was a nest . . .

5. And in this nest there was an egg . . .

6. And in this egg there was a bird . . .

7. And on this bird there was a head . . .

8. And on this head there was a feather . . .

Il lune dì

1. Il lu-ne dì è gior-no di bal-do-ria, co-si di-ce la sto-ria: non vo-glio più stu-diar;
il lu-ne - dì è gior-no di ba-do-ria, co-si di-ce la sto-ria: non vo-glio più stu-diar.

2. Il martedì è il giorno sussegente non voglio più far niente, non voglio più studiar!

3. Il mercoledì mi casca giù il cappello e proprio per quello non voglio più studiar!

4. Il giovedì è giorno di vacanza oh che bella usanza! non voglio più stu-diar!

5. Il venerdì è giorno benedetto, conviene stare a letto, non mettersi a studiar!

6. Il sabato è giorno di vigilia, farebbe meraviglia il mettersi a studiar!

7. Domenica è giorno di riposo sarebbe vergognoso il mettersi a studiar!

La Ibelà la s'indormenza

1. La I-be-la la s'in-dor-men-za so-to l'om-bria d'un fior;
la I-be-la la s'in-dor-men-za, o-to-bre, novembre, di-cembre
so-to l'ombria d'un fior genar, fe-brar, marzo a-pril.

2. E passa l'fiol del conte, 'l g'à messo tre rose in sen; e passa l'fiol del conte, otobre, novembre, dicembre 'l g'à messo tre rose in sen genar, fe-brar, marzo april.

3. E le rose j'è tanto fresche, la Ibelà la si risvelid; e le rose j'è tanto fresche, otobre, novembre, dicembre la Ibelà la si risvelid genar, febrar, marzo april.

I'll sing you one, oh

Solo:

Chorus:

Some voices:

1. I'll sing you one, oh! | Green grow the rushes, oh; | what is your
I'll sing you 2(3,4..)oh! | what is your

1. a.

one oh? | 1. One is one and all a - lone and e-vermore shall be so.
2(3,4...) oh?

end

2. Two, two for the lily-white boys clothed all in green, oh!

back to 1.

3. Three, three for the ri - vals,

back to 2.

4. Four for the gos-pel ma - kers, four for the gospel-ma - kers,
5. Five for the sym-bol at your door and
6. Six for the six proud wal - kers,
7. Seven for the seven stars in the sky,
8. Eight for the eight bold ran - gers,
9. Nine for the nine bright shi - ners,
10. Ten for the ten command - ments,
11. Eleven for the eleven that went to heaven,
12. Twelve for the twelve a post - les.

back to 3.

Let various singers begin and answer each verse. As the numbers advance chorus repeats them all backwards till number one is reached.

Gottfried Wolters

♪~ Gottfried Wolters

Heho, heho, alle Männer her an Bord

England

The musical score consists of four staves of music. The first staff (measures 1-2) has lyrics: "He - ho, he - ho, al - le Män- ner her an Bord," with measure 2 continuing from measure 1. The second staff (measures 3-4) has lyrics: "setzt Se - gel, kappt das Tau, stoßt ab, he - . ho!" with measure 4 continuing from measure 3.

T! Karl Seidelmann o K Seidelmann, Der Grünschnabel, Voggenreiter Verlag, Bad Godesberg

Flattern vom Mast unsre Flaggen

1. { Flat - tern vom Mast un- sre Flag - gen im Wind, Sturm fällt
Fah - ren wir früh, eh der Mor - gen be - ginnt, wil - de

hart in die Se - gel. } Wol - ken ziehn am Him - mel,
Wet - ter - - vö - gel. {

sind ein gut Ge - leit. Frisch weht der Wind, nun a -
die Welt ist weit.

de, lie - bes Kind, wir fah - ren und die Welt ist weit.

2. Fröhlicht nun blinkt, ruft den Morgen herbei; das gibt ein frohes Beginnen. Weit ist die See und die Herzen sind frei, wenn wir den Morgen gewinnen. Wolken ziehn . . .

3. wie 1.

♪ T Horst G. Hoof o G. Wolters, Das singende Jahr, Mösele Verlag, Wolfenbüttel und Zürich

Râme, rame donc

1. Ra - me, ra - me donc! Vo - gue le ca - not, jo - li -
2. ment, jo - liment, jo - liment, jo - liment, at - taquons le flot.

Als de kerels te gare zijn

1. ♫ Als de ke-rels te ga - re zijn, doe-dle bom-le,
rom-dom-dom; wat lied -je moeter ge - zon- gen zijn, doe - dle,
rom-dom - dom; 't ke-rels-lied, 't ke-relslied, doe-dle bom-le,
rom-domdom; 't kerelslied, 't kerelslied, doedle rom-dom-dom. —

2. Zij renden met zessen langs de baan, doedle bomle, romdomdom; zij hadden stalen helmen aan, doedle, romdomdom; ♫ Isegrims, Isegrims, doe-dle bomle, romdomdom; ♫ Isegrims, Isegrims, doedle romdomdom.

3. Zij hadden waaiende helmen aan, doedle bomle, romdomdom; zij renden zingend langs de baan, doedle, romdomdom; wat zongen zij? Wat zongen zij? Doedle bomle, romdomdom; wat zongen zij? Wat zongen zij? Doedel romdomdom.

4. Van ed'le ridders en heren groot, doedle bomle, romdomdom; van nijdige kerels en galgedood, doedle, romdomdom; ♫ Isegrims, Isegrims, doedle bomle, romdomdom; ♫ Isegrims, Isegrims, doedle romdomdomd.

5. ♫ Vliegt de Blauwvoet? Storm op zee! Doedle bomle, romdomdom; ♫ vliegt de Blauwvoet? Storm op zee? Doedle, romdomdom; ♫ Storm op zee! Storm op zee! Doedle bomle, romdomdom; ♫ Storm op zee! Storm op zee! Doedle romdomdom.

What shall we do with the drunken sailor

1. x
2. x

1. Solo: What shall we do with the drun-ken sai- lor, what shall we
Chorus: Hoo - - ray and up she ri-ses, hoo - -

do with the drun-ken sai- lor, what shall we do with the
ray and up she ri-ses, hoo - - ray and

drun-ken sai- lor } ear - ly in the mor-ning.
up she ri-ses }

2. Put him in the long-boat until he's sober.
3. Pull out the plug and wet him all over.
4. Put him in the scuppers with a hose-pipe on him.
5. Heave him by the leg in a running bowlin'.
6. Tie him to the taffrail when she's yard-arm under.

Daar vaart een man op zee

Nederland

1. Daar vaart een man op zee, daar vaart een man op de
mos-sel-zee, van je ran-plan-plan, van je mos-sel-man,
daar vaart een man op zee, daar vaart een man op zee.

2. Wat doet die man op zee, hij vangt daar ene vis.
3. Wat doet hij met die vis, hij stroopt hem uit zijn vel.
4. Wat doet hij met dat vel, hij maakt daarvan een beurs.
5. Wat doet hij met die beurs, hij steekt daarin zijn geld.
6. Wat doet hij met dat geld, hij koopt daarmee een kind.
7. Wat doet hij met dat kind, hij stuurt dat kind naar school.
8. Wat doet dat kind op school, het leert het A-B-mossel-C.

Mijn vader is een zeeman

1.

Mijn va - der is een zee - man, een zee - man yan be - lang!
Hij draagt een mooie sa - bel, een sa - bel van be -

2.

lang! Al - le meisjes zin- gen: wie gaat er mee o - ver zee!

o Kinderzang en Kinderspel, De Toorts, Haarlem

O Bootsmann

1. O Bootsmann, Bootsmann, sag uns doch, wann ge-hen wir in
See? "Wenn hoch am Mast die Flaggen wehn, die Mä-dels all am
U - fer stehn, dann ge - hen wir in See!" He - ho, hei-o -
ho! Ja das Meer, das ist groß und der Himmel frei, Wir sind
und der Bootsmann hat recht, ja was ist denn dabei!
frei und fahren zur See, a - hoi, wir sind frei und fah-ren zur See!

2. O Bootsmann, Bootsmann, sag uns doch, wo geht die Reise hin? "Das Ruder hält der Steuermann, der Käpten gibt den Kurs uns an, da geht die Reise hin!" Heho, heioho . . .

3. O Bootsmann, Bootsmann, sag uns doch, wie weit ist's bis nach Haus? "Für den einen nah, für den andern fern, am Himmel leuchtet ein heller Stern, so weit ist's bis nach Haus!" Heho, heioho . . .

♪ T Hannes Kraft o P. J. Tonger, Rodenkirchen/Rhein

Wie wil er mee naar Wieringen varen

1. Wie wil er mee naar Wie-rin-gen va - ren, 's morgens
meteen mooi meisje van acht - tien ja - ren, dat zo
vroeg al in de dauw, Schipper, ik hoor de ha - nen
graag naar Wieringen wou. Schipper, ik zie de vlaggetjes waai - en; stuurman, laat je
kraaien, Schipper, ik zie de vlaggetjes waai - en; stuurman, laat je
roer maar gaan, dan zul - len we spoedig op Wie-rin-gen staan.

2. Toen we daar op Wieringen kwamen, zagen we zoveel boeren staan, die
hun spek met lepels aten, daar zou je voor naar Wieringen gaan. Schipper,
ik hoor de hanen . . .

Daar was laatst een meisje loos

1. Daar was laatst een meis - je loos, die wou gaan va - ren,
die wou gaan va - ren, daar was laatst een meis - je
loos, die wou gaan va - ren als licht - ma - troos.

2. Zij moest klimmen in de mast, maken de zeilen, maken de zeilen, zij
moest klimmen in de mast, maken de zeilen met touwtjes vast.

3. Maar door storm en tegenweer sloegen de zeilen, sloegen de zeilen,
maar door storm en tegenweer sloegen de zeilen van boven neer.

4. "Och, kapteintje, sla me niet, ik ben uw liefke, ik ben uw liefje, och kap -
teintje, sla mij niet: ik ben uw liefje, zo als gjij ziet!"

5. Zij moest komen in de kajuit, kreeg een pak ransel, kreeg een pak ran -
sel, zij moest komen in de kajuit, kreeg een pak ransel en toen was het uit.

Daar kwam laatst een meisje

The musical score consists of four staves of music in common time, key signature of one flat. The lyrics are integrated into the music, with each section numbered 1 through 4.

1. Daar kwam laatste een meis - je van Sche - ve - nin - gen

2. aan. Zij had haar mand-je met zee - ban - ket, met
prach - ti - ge ha - ring be - laan. Mijn hart ging o - pen,

3. toen 'k ze zag en ik juich - te met haar mee: Nieu - we
ha - ring! Nieuwe ha - ring! De bes - te uit heel de zee!

4.

• John Hullah

(T) o W. Gehrels, 50 Canons, J. Muusses, Purmerend

Winde wehn, Schiffe gehn

Schwedisches Seemannslied aus Finnland

Land]
1.-3. Win - de wehn, Schif - fe gehn
1.-3. Win - de wehn, Schif - fe gehn weit _____.
(8) 1. Win - de wehn, Schif - fe gehn weit in frem - de
weit in frem - - de Land, weit _____.
(8) Land; und des Ma - tro - sen al - lerliebster Schatz bleibt
in frem - - de
in frem - de Land, weit _____.
(8) wei - nend stehn am Strand, und des Ma - tro - sen
Land, weit _____. in frem - de Land.
(8) weit _____. in frem - de Land.
(8) al - lerliebster Schatz bleibt wei - nend stehn am Strand.

2. Wein doch nicht, lieb Gesicht, wisch die Tränen ab! Und denk an mich und an die schöne Zeit, bis ich dich wieder hab.

3. Silber und Gold, Kisten voll bring ich dann mit mir. Ich bringe Seiden und Sammet,- Sammetzeug, und alles schenk ich dir.

(T) o Nordische Volkslieder, Verlag Moritz Diesterweg, Frankfurt/M

♪ Felicitas Kukuck o G. Wolters, Das singende Jahr, Mösele Verlag, Wolfenbüttel und Zürich

I'll sing you a song

Somerset

The musical score consists of six staves of music in G major, 2/4 time. The first staff is labeled 'Solo:' and contains a melodic line. The second staff begins with the lyrics '1. I'll sing you a song of the fish of the sea. Oh,' followed by a melodic line. The third staff continues with 'Ri-o! I'll sing you a song of the fish of the sea and we're' and a melodic line. The fourth staff is labeled 'Chorus:' and contains a repeating melodic line. The fifth staff continues with 'bound for the Ri - o Grande. Then a - way, love a - way!' and a melodic line. The sixth staff concludes with "'way down Ri - o! So fare ye well, my' and a melodic line. The final line of lyrics is 'pret-ty young gel for we're bound for the Ri - o Grande.'

2. Sing goodbye to Sally, and goodbye to Sue, and you who are listening, goodbye to you.
3. Our ship went sailing out over the bar, and we pointed her nose to the Southeren Star.
4. Farewell and adieu to you ladies of Spain, and we're all of us coming to see you again.
5. I said farewell to Kitty my dear. And she waved her white hand as we passed the South Pier.
6. The oak and the ash and the bonny birk tree, they're all growing green in the North Countrie.

Sont les fill's de la Rochelle

Aunis

1. Sont les fill's de la Ro-chel-le, ont ar- mé un bâ-ti-ment
 pour al- ler-fai-re la cour-se de-dans les mers du Le-vant. Ah, la
 feuille s'en-vo le,s'en - vo- le, ah, la feuil-le s'envole au vent.
 2. La grand' vergue est en ivoire, :| les poulies en diamant. :| La grand'
 voile est en dentelle, la misaine en satin blanc.
 3. Les cordages du navire :| sont de fil d'or et d'argent :| et la coque est
 en bois rouge travaiillé fort proprement.
 4. L'équipage du navire, :| c'est tout filles de quinze ans. :| Le cap'tain'
 qui les commande est le roi des bons enfants.
 5. Hier, faisant sa promenade :| dessus le gaillard d'avant, :| aperçut une
 blonde qui pleurait dans les haubans.
 6. Qu'avez-vous, gentill' blonde, :| qu'avez-vous à pleurer tant. :| Av'-
 vous perdu père et mère, ou quelqu'un de vos parents?
 7. J'ai cueilli la rose blanche :| qui s'en fut la voile au vent. :| Elle est
 partie vent arrière, reviendra-z-en louvoyant.

¶ Gottfried Wolters o. G. Wolters, Das singende Jahr, Mösele Verlag, Wolfenbüttel und Zürich

Al die willen te kap'ren varen

Al die willen te kap'ren va-ren moeten mannen met baarden zijn.
 Jan,Pier,Tjores en Corneel, die hebben baarden,die hebben baarden
 Jan,Pier,Tjores en Corneel, die hebben baarden,zij varen mee.

Farewell and adieu

Somerset

1. { Fare-well and a - dieu to you Spa-nish la - dies,fare-
We'll rant and we'll roar like true Bri- tish sai-lors.We'll

well and a - dieu to you la-dies of Spain; for we've re-ceived
rant and we'll roar all on the salt seas, un - til we strike

or - ders for to sail for old Eng - land, but we
soundings in the channel of old Eng - land: From

hope in a short time to see you a - gain.
U - shant to Scil - ly is thir - ty - five leagues. }

2. We hove our ship to, with the wind from sou'west boys, we hove our ship to, deep soundings to take; 't was forty-five fathoms with a white sandy bottom, so we squared our main yard and up channel did make.

3. The first land we sighted was called the Dodman, next Rame Head off Plymouth, off Portsmouth the Wight, we sailed by Beachy, by Fairlight and Dover and then we bore up for the South Foreland light.

4. Then the signal was made for the grand fleet to anchor, and all in the Downs that night for to lie; let go your shank painter, let go your cat stopper! Haul up your clew garnets, let tacks and sheets fly!

5. Now let ev'ry man drink off his full bumper, and let ev'ry man drink off his full glass; we'll sing and be jolly and drown melancholy, and here's to the health of each true-hearted lass.

Oh pescator dell' onda, Fidelin

1. "Oh pe - sca - tor dell' on - da, Fi - de - lin!
Ni - ni pe - scar in - qua!" Col-la bel-la su-a bar-ca,
col - la bel - la se ne va, Fi - de - lin - lin - la.

2. "Che cosa vuol ch'io peschi, Fidelin? Che cosa vuol ch'io peschi, Fidelin?" - "L'anel che m'e casca." Colla bella . . .

3. "Ti darò cento scudi, Fidelin? Ti darò cento scudi, Fidelin, sta borsa ricamà." Colla bella . . .

4. "Non voglio cento scudi, Fidelin, non voglio cento scudi, Fidelin, nè borsa ricamà." Colla bella . . .

5. "Io vo' un bacin d'amore, Fidelin, io vo' un bacin d'amore, Fidelin, chè quel mi pagherà." Colla bella . . .

La bella lavanderina

1. La bel-la la-van-de-ri-na, che la-va-i faz-zo -
let-ti e poi l'asciu-ga-to-io trin, trun, tran trin, trun,
tran. Faun sal-toe fanne un al-tro e poi la gi-ri-
vol-ta. Gi-ro gi-ro ton-do gi-ro ton-do tut-ti giu.

2. E quando va a far la spesa la compra l'insalata le belle ciliegine trin, trun, tran . . .

Wir wolln zum guten Meister gehn

Thüringen

1. Wir wolln zum gu-ten Mei-ster gehn und sei-ne
fleißige Arbeit sehn! Links,rechts,links,rechts,links,rechts,rutsch!

2. Der Müller mahlt die Körner schnell, sonst hat der Bäcker ja kein Mehl.
Rundum . . . rum!
3. Der Bäcker schiebt die Kuchen 'nein, sie werden schon bald fertig sein.
Schieb ein . . . schieb!
4. Der Schmied, der schlägt das Eisen an, damit das Pferd gut laufen kann.
Pink, pank . . . pink!
5. Der Schlosser feilt das Schlüsslein, sonst paßt es nicht ins Schloßchen
rein. Kritz, kratz . . . kritz!
6. Der Schuster flickt das Leder zu, sonst kommt der Regen in die Schuh.
Stich, stich . . . stich!
7. Der Schneider bessert's Höschen aus, sonst guckt das Hemd beim Hänschen raus! Auf, ab . . . aus!

Sur la route de Montpellier

Ile de France

The musical score consists of three staves of music in G major, 2/4 time. The first two staves begin with a treble clef, while the third staff begins with a bass clef. The lyrics are written below the notes in a cursive script. The first line reads: "1. Sur la route de Mont-pel - lier ya - vait un p'tit can - ton -". The second line continues: "nier, qui cas - sait des tas d'cailloux, des tas d'cail -". The third line concludes: "loux, des tas d'cailloux, pour gag - ner gag - ner des sous."

2. ¶: Ou par là vint à passer un monsieur bien habillé, :| qui lui dit: ¶ Pauv' cantonnier, :| tu fais là fichu métier.
 3. ¶: L' cantonnier lui répondit, c'est ma foi comm' Môssieu dit; :| si j'étais ¶: rich' comme vous, :| je cass'rai pas tant d'cailloux.
 4. ¶: Cette histoire se fait r'marquer par sa grande simplicité:| ça prou' bien ¶: qu'les malheureux, :| s'ils sont pauv', c'est malgré eux.

Nun wolln wir froh heben an

Schwarzwälder Tanzweise

1. { Nun wolln wir froh he - ben an } { Hat verdient, daß
das Lied vom flei - ßi - gen Mann. } { zum ____ Lob soll's }

wir's ihm sin - gen, { dies Lied vom flei - ßi - gen Mann. }
ihm ____ klin - gen, { Merkt auf nun: Wir fan - gen an! }

2. Seht dort beim Feuer den Schmied, wie hell sein Eisen erglüht. Tut den Hammer hoch schwingen, denn sein Werk muß gelingen. Seht dort beim Feuer den Schmied. Der Amboß singt ihm sein Lied.

3. Denkt auch des Bauern ohn Spott. Ohn ihn da litten wir Not. Auf den Feldern die Ähren solln uns alle ernähren. Denkt auch des Bauern ohn Spott, er schenkt uns das täglich Brot.

4. Habt auch des Bergmannes acht. Er müht sich im tiefen Schacht. Alle Räder müssen stehen, kann keines sich drehen, ja wenn der Bergmann nicht wär, dann gäbs kein Arbeit nicht mehr.

5. Der Kaufmann bringt uns das Geld. Sein Feld ist die weite Welt. Was wir schaffen in Fabriken, übers Meer tut er's schicken. Der Kaufmann bringt uns das Geld. Die weite Welt ist sein Feld.

6. Schaut euch den Lehrer gut an! Muß sein eingar kluger Mann. Alle Weisheit wär am Ende, rührte er nicht Kopf und Hände, ja wenn der Lehrer nicht wär, wo käm die Weisheit dann her!

7. Wer möcht wohl ohn Schneider sein! Macht Kleider prächtig und fein. Kommst im Leben du weiter, dann dank du dem Schneider! Der Schneider, - daß ihr's nur wißt! - der macht erst, daß du was bist!

8. Der Seemann, weit kommt er her. Er lenkt die Schiffe durchs Meer. Hat der Lande viel gesehen, muß Gefahren bestehen. Muß sein ein mutiger Mann. Das sieht man wahrlich ihm an!

9. Dies Liedlein, leider ist's aus. Doch nehmt's getrost mit nach Haus. Bei der Arbeit sollt ihr's singen, dann wird alles gut gelingen. Wir bieten zum guten Schluß aller Arbeit ein' frohen Gruß!

Gottfried Wolters T Hannes Kraft o. G. Wolters, Das singende Jahr, Mösele Verlag, Wolfenbüttel und Zürich

Waarvan gaan de boeren

1. Waar-van gaan_de boe-ren, de boe - ren, waar - van
gaan_de boe-ren zo mooi? Zij des-sen het koor'n en ver -
ko- pen het strooi; daar-van gaan_de boe - ren de
boe - ren, daar-van gaan_de boe - ren zo mooi.

2. Waarvan hebben de boeren, de boeren, waarvan hebben de boeren veel geld? Zij kernen de butt'r en verkopen de melk; daarvan hebben de boeren de boeren, daarvan hebben de boeren veel geld.

3. Waarvan drinken de boeren, de boeren, waarvan drinken de boeren de wijn? Zij vetten het kalf en verkopen het zwijn; daarvan drinken de boeren de boeren, daarvan drinken de boeren de wijn.

Depuis Paris jusqu'à Valence

Pays de Liège

1. De - puis Pa - ris jus-qu'à Va - len - ce, j'ai fait cent
lieu - es sans tra-vail - ler. Tout en en - trant de - dans la
vil - le, j'ai en - ten - du les com-pa-gnons chan - ter.

2. "Eh! bien bonjour, maître, maîtresse, avez-vous d'l'ouvrage à me donner?" - "Montez en haut dedans ma chambre vous entendrez les compagnons chanter."

3. "Voilà l'ouvrage qu'on me donne, c'est des souliers à raccommoder." - "Raccommodez les à la mode; qu'ils soient bien faits, joliment travaillés."

4. Le maîtr' qui dit à la maîtresse: "Le bon ouvrier que nous avons! Nous avons trois jeunes fillettes, la plus jolie nous lui donnerons."

5. "Je vous r'mercie, maître et maîtresse, de la bonté que vous avez; j'ai encore un voyage à faire; a mon retour je l'épouserai."

Quand le meunier

1. Quand le meu-nier s'en va mou-dre, tri - que, tra - que,
fait la meu-le, tri - que, tra - que, fait la meu - le,
de bon blé, de fin blé, il met un quart'ron d'côté.

2. Quand le tailleur fait sa robe, ;: rigue, rague, sur la table, :| de bon drap, de fin drap, il met une aun' d'côté..

3. Quand le tisserand se presse, ;: zigue, zagu' d'ourdir sa pièce, :| de bon fil, de fin fil, il met un p'loton d'côté.

4. Quand le charron fait sa roue, ;: tique, tac, avec son maillet :| de la jante au bouton, il voit si le tour est rond.

5. Quand les filles sont en masse, ;: leur langu' jamais ne se lasse, ;: de la danse, de l'amour, elles parlent tout le jour.

Wach auf, du Handwerksgesell

Westfalen

1. Wach auf, wach auf, du Hand-werks-gesell, du
hast so lang ge - schlafen, da draußen, da sin - gen die
Vög-lein so hell, der Fuhrmann lärm't auf der Stra-ßen.

2. "Was gehen mich die Vöglein an und was des Fuhrmanns Klatschen? Ich bin ein freier Handwerksgesell, ich wandre auf freier Straßen."

3. In Preußen liegt eine wunderschöne Stadt, Berlin tut man sie heißen. Berlin das ist uns wohlbekannt, da wollen wir hinreisen.

4. Ich kam wohl vor das Potsdamer Tor, die Schildwacht tät ich fragen, allwo der Burschen Herberg wär, sie tät sogleich es mir sagen.

5. "In der Kuchelberger Gass' im Braunschweiger Haus, da sollst du dich hinkehren und dort nach altem Herbergsbrauch den Herbergsvater begehn."

6. "Sei willkommen, willkommen, du Handwerksgesell, da steht ein Kann mit Weine, und sollt euer Sinn nach Arbeit stehn, so schenk ich euch noch eine."

* Dazu ein Zimmermanns-Klatscher: Zwei Mann gegenüber sitzend (oder vier Mann über Kreuz) im 4- $\frac{4}{4}$ Takt:
1 = Knie-Schlag, 2 = Hände-Klatscher, 3 = Fingerschnalzer, 4 = Hände-Klatscher gegeneinander.

Gottfried Wolters o. G. Wolters, Das singende Jahr, Mösele Verlag, Wolfenbüttel und Zürich

Lobet all das Handwerk

1.-4. Lo-bet all das Hand-werk groß und klein, das hat Gott
Lo-bet all das Hand-werk groß und klein, das

sel-ber ge - set-zet ein, als er die Welt hat er-schaf-fen.
hat Gott sel - ber ge - set - zet ein.

1. { Seht den Schmied an sei-nem Am-boß ste - hen,
seht den Töp-fer sei-ne Schei-be dre - hen. }

1.-4. Wer dem Handwerk dienen kann, der lobes alle Ta - ge!
alle, alle, alle Ta - ge!

2. Seht den Maurer dort mit Speis und Kelle. Seht den Schneider dort mit Scher und Elle.

3. Seht den Küfer dort bei seinen Fässern, seht den Schleifer dort mit Scher und Messern.

Findest weitere Strophen:

4. Seht den Bauern seinen Acker bauen, seht den Bergmann unsre Kohle hauen.

... und schließt:

Und so wolln wir's halten jederzeit: Wir wolln Gott danken in Fröhlichkeit, daß er die Arbeit geschaffen. Lobt die Welt, die sich in Arbeit reget, lobt den Geist, der alle Welt beweget! Wem das Lied gefallen mag, der sing es alle Tage!

1. (3.) 2.
Lo - bet all das Hand - werk, lo - bet all das
Hand-werk, lo - - bet all das Hand-werk groß _____ und
1. 2. (3.) (3:groß,
klein, das hat Gott sel - ber ge - set - zet____ ein!
(3:ge - set - zet ein!)

Jürgen Bendig T Str. 1 - 3 : Jürgen Bendig o Bund-Verlag, Köln.
T Str. 4 - 5 : Hannes Kraft ♫ Gottfried Wolters, o Mösele Verlag, Wolfenbüttel und Zürich

There was a jolly miller

17th century

1. There was a jolly miller once lived on the
he danced and sang from morn till night, no lark more
river Dee; And this the bur-den of his song for
blithe than he. e - ver used to be, I care for no-bo-dy,
no, not I, if no-bo-dy cares for me.

2. I love my mill, she is to me both parent, child, and wife; I would not change my station for another one in life. Then push, push, push the bowl my boys, and pass it round to me; the longer we sit here and drink the merrier we shall be.

3. Thus like the miller, bold and free, let us rejoice and sing. The days of youth were made for glee, and time is on the wing. This song shall pass from me to thee, around this jovial ring, let heart and voice and all agree to sing "Long live the King".

Hoe zaait de boer zijn koreke

1. Hoe zaait de boer zijn ko-re-ke, zijn ko-re-ke? Hoe zaait de
boer zijn ko-re-ke? Zó zaait de boer zijn ko-re-ke, zijn
ko-re-ke, zó zaait de boer zijn ko-re-ke.

2. Hoe pikt je boer zijn koreke, zijn koreke? Hoe pikt de boer zijn koreke? Zó pikt de boer zijn koreke, zijn koreke, zó pikt de boer zijn koreke.

3. Hoe gaat de boer naar huis toe, naar huis toe? Hoe gaat de boer naar huis toe? Zó gaat de boer naar huis toe, naar huis toe, zó gaat de boer naar huis toe.

4. Hoe telt de boer zijn geldeke, zijn geldeke? Hoe telt de boer zijn geldeke? Zó telt de boer zijn geldeke, zijn geldeke, zó telt de boer zijn geldeke.

Voici l'hiver arrivé

Canada

1. Voi-ci l'hi-ver ar-ri-vé les ri-viè-res sont gelées, c'est le
temps d'aller aux bois manger du lard et des pois. Dans les chan-
tiers nous hiver-ne-rons, dans les chantiers, nous hiver-ne-rons!

2. Voici l'hiver revenu les oiseaux sont exilés, sur les branches des bou-
leaux la neige blanche s'est posée. Dans les chantiers . . .

De grond is wit

1. De grond is wit, de ne - vel wit, de wol - kenwaar nog
sneeuw in zit, zijn wit, dat zacht ver- grij - zelt. Het fijn - ge -
tak ge-boom-te zit met wit-te rijp be - ij - - zeld.

2. De wind houdt zich behoedzaam stil, dat niet het minste takgetril 't kris-
tallen kunstwerk breke, de klank zelfs van mijn schreden wil zich in de
sneeuw versteken.

3. De grond is wit, de nevel wit, wat zwijgend toverland is dit? Wat hemel
loop ik onder? Ik vouw de handen en aanbid dit grootse stille wonder.

• E. Hellendoorn T. E. v. d. Waals o Een nieuw Lied, A. Roelofs v. Goor, Amersfoort

Arge winter, gij zijt koud

Ar-ge win-ter, gij zijt koud, ver-gan-gen is onst grote woud, ver-
gan-gen zijn die loverkens aan der hei - - - den, die
loverkens die aan der heiden staan, daarop zo zingt de nach-te-gaal,
van min-nen zingt ons die fie - re nach - te- ga - le.

o Ad Heerkens, Wij willen muziek, J. Muusses, Purmerend

Tal und Hügel sind verschneit

1. Tal und Hügel sind verschneit, und die Näch-te schwei-gen,
da wir uns zu die-ser Zeit, da wir uns zu die-ser Zeit
vor der Stil-le nei - gen, vor der Stil-le nei - gen.

2. Grünt ein Tännlein irgendwo tief im Wald verborgen. :| Das macht unsre Herzen froh :||: wie ein lichter Morgen. :|

3. Auf den Zweigen werden bald helle Lichter glänzen ; und die Nacht und dunklen Wald :||: feierlich bekränzen. :|

• T Herbert Napiersky o Möseley Verlag, Wolfenbüttel und Zürich

Ach bitterer Winter

1640

Instrument

1. Ach bitt - rer Win - ter, wie bist du kalt!
Du hast ent - lau - bet den grü - nen Wald.

Bitt - - - - - rer Win - - - - - ter,

Du hast verblüht die Blüm-lein auf der Hei - den.

bitt - - - - - rer Win - - - - - ter.

2. Die bunten Blümlein sind worden fahl, entflogen ist uns Frau Nachtigall!
Sie ist entflogen, wird sie wieder singen?

Gottfried Wolters o G. Wolters, Das singende Jahr, Mösele Verlag, Wolfenbüttel und Zürich

Verrà il di di lune

1. Ver - rà il di di lu - ne sul mer - cà a comprar la fu - ne,
lu - ne la fu - ne e fi - ne non a - vrà e, non a - vrà.

Andiam a-mi-ci sul mercà andiam a-mi-ci sul mercà.

2. Verrà il dì di Marte-sul mercà a comprar le scarpe. Marte le scarpe-
Lune la fune . . .

(ad ogni giorno si applica la melodia fra gli asterischi.)

3. Verrà il dì di Mercole sul mercà a comprar le nespole. Mercole le ne-
spole, Marte le scarpe, Lune la fune . . .

4. Giove le ove . . .

5. Venere la cenere . . .

6. Sabato l'abaco . . .

7. Festa vesta . . .

London Bridge is broken down

1. Lon-don Bridge is bro-ken down, dance o-ver my La- dy Lee,

Lon-don Bridge is bro-ken down, with a gay la - dy.

2. How shall we build it up again? 3. Silver and gold will be stole away.

4. Build it up with iron and steel. 5. Iron and steel will bend and bow.

6. Build it up with wood and clay. 7. Wood and clay will wash away.

8. Build it up with stone so strong, dance over my Lady Lee, huzza! 't will last for ages long with a fair lady.

Wer will fleißige Handwerker sehn

1.-8. Wer will fleißi-ge Handwerker sehn? Ei, der muß zu uns hergehn.

1. Stein auf Stein, Stein auf Stein, das Häuschen wird bald fertig sein.

2. . . O wie fein, der Glaser setzt die Scheiben ein.

3. . . Tauchet ein, der Maler streicht die Wände fein.

4. . . Zisch, zisch, zisch, der Schreiner hobelt glatt den Tisch.

5. . . Poch, poch, poch, der Schuster schustert zu das Loch.

6. . . Stich, stich, stich, der Schneider näht ein Kleid für mich.

7. . . Tripp, trapp, drein, jetzt gehn wir von der Arbeit heim.

8. . . Hopp, hopp, hopp, jetzt tanzen alle im Galopp.

Spiel: Kreisaufstellung. Alle Kinder machen genau miteinander die Bewegungen der Handwerker. Wer findet neue Verslein?

Twee emmertjes water

The musical notation consists of six staves of music in G clef, common time, and 2/4 time. The lyrics are written below each staff.

Twee emmertjes wa-ter ha - len, twee emmertjes pom-pen,
meis-jes op de klom-pen, meis-jes op d'r hou - ten been,
rij maar door het poor-tje heen! Van je ras ras ras rijdt de
ko - ning door de plas, van je voort voort voort rijdt de
ko - ning door de poort van je erk erk erk rijdt de
ko - ning naar de kerk, van je één, twee, drie.

o Kinderzang en Kinderspel, De Toorts, Haarlem

Trois jeun's tambours

Ile de France

1. Trois jeun's tam-bours s'en re - venaient de guer - re,
 trois jeun's tam-bours s'en re-venaient de guer-re et
 ran rampa-ta - plan, s'en re- venaient de gue - - re.

2. Le plus jeune a dans sa bouche une rose et ri et ran . . .
 3. "La fill' du Roi était à sa fenêtre . . .
 4. "Joli tambour, donnez moi votre rose" . . .
 5. "Fille du Roi, donnez moi votre coeur" . . .
 6. "Joli tambour, demand'le à mon père" . . .
 7. "Sire le Roi, donnez moi votre fille" . . .
 8. "Joli tambour, tu n'es pas assez riche" . . .
 9. "J'ai trois vaisseaux dessus la mer jolie . . .
 10. L'un chargé d'or, l'autre de pierreries . . .
 11. Et le troisième pour promener ma mie -" . . .
 12. "Joli tambour, je te donne ma fille" . . .
 13. "Sire le Roi, je vous en remercie . . .
 14. Dans mon pays y en a de plus jolies" . . .

Dornröschen war ein schönes Kind

1. Dorn-röschen war ein schönes Kind, schönes Kind schönes
 Kind, Dorn-röschen war ein schönes Kind, schö-nes Kind.

2. Dornröschen, nimm dich ja in acht!
 3. Da kam die böse Fee herein . . .
 4. Dornröschen, schlafe hundert Jahr!
 5. Da wuchs die Hecke riesengroß . . .
 6. Da kam ein junger Königssohn . . .
 7. Dornröschen, wache wieder auf!
 8. Da feierten sie das Hochzeitsfest . . .
 9. Da jubelte das ganze Volk . . .

Spiel: Singender Kreis, Dornröschen in der Mitte. Die Fee kommt und singt; die Hecke wächst (enger Kreis mit hochgereckten Armen); der Königssohn reitet um die Hecke, sie öffnet sich und er singt, Dornröschen erwacht und gibt ihm die Hand; das Paar schreitet im singenden Kreis. Zum Schluß tanzen alle.

't Schip moet zeilen

The musical notation consists of three staves of music in common time (indicated by '2'). The first staff starts with a treble clef, the second with a bass clef, and the third with a treble clef. The lyrics are as follows:

1. 2.

't Schip moet zei-len, 'tscheepje ligt aan wal! wal! We
zei-len, ja, we zei-len, ja, van een twee drie! We
drie! En al- le scheepjes zei-len, ja van een twee drie!

o Kinderzang en Kinderspel, De Toorts, Haarlem

Ringlein, du mußt wandern

The musical notation consists of two staves of music in common time (indicated by '2'). The lyrics are as follows:

Ringlein, Ringlein, du mußt wandern von dem einen zu dem an-dern,
das ist hübsch, das ist schön, laß das Ringlein nur nicht sehn!

(auch "Taler, Taler, du mußt wandern . . .")

Spiel: Die Kinder stehen (oder sitzen) eng im Kreise und schieben beim Singen ein Ringlein (oder einen Schlüssel) an einer zusammengebundenen Schnur heimlich weiter. Ein Kind geht im Kreis herum und sucht den Ring. Findet es ihn am Schluß des Liedes, so muß das Kind, bei dem er gefunden wurde, in den Kreis.

Here we go round the mulberry bush

1. { Here we go round the mul - berry bush, the
This is the way we wash our hands, we
mul-berry bush, the mul-berry bush. Here we go round the
wash our hands, we wash our hands, this is the way we
mul-berry bush, on a cold and frost-y morn - ing.
wash our hands, on a cold and frost-y morn - ing. }

2. Here we go round . . . This is the way we dry our hands . . .
3. Here we go round . . . This is the way we clap our hands . . .
4. Here we go round . . . This is the way we brush our teeth . . .
5. Here we go round . . . This is the way we comb our hair . . .
6. Here we go round . . . This is the way the ladies walk . . .
7. Here we go round . . . This is the way the gentlemen walk . . .

Actions can be made for each verse.

London's burning

1. London's burning, London's burning, fetch the engines, fetch the
engines; Fire! fire! fire! fire! Pour on wa-ter, pour on wa-ter.
2.
3.
4.

Alouette, gentille Alouette

Canada française

A - lou - et - te, gentille A - lou - et - te, A - lou - et - te,
je te plu-me - rai. 1. Je te plu-me - rai le bec, je te
plu-me - rai le bec, { ah, le bec, ah le bec, } ah!
{ A - lou - ett', A - lou - ett', }
2. . . . les yeux 3. . . . la tête 4. . . . le cou
5. . . . les ailes 6. . . . le dos 7. . . . les pattes

Il était une bergère

Solo: Chœur:
1. Il é - tait une ber - gè - re, et ron ron ron pe - tit
Solo: Chœur:
pa - ta - chon, il é - tait une ber - gè - re qui gar - dait
Chœur:
son trou - peau, ron ron, qui gar - dait son trou - peau.

2. Elle fit un fromage, et ron ron ron, petit patachon, elle fit un fromage du lait de ses moutons, ron ron, du lait de ses moutons.
3. Le chat qui le regarde, et ron ron ron, petit patachon, le chat qui la regarde d'un petit air fripon, ron ron, d'un petit air fripon.
4. Si tu y mets la patte, et ron ron ron, petit patachon, si tu y mets la patte, tu auras du bâton, ron ron, tu auras du bâton.
5. Il n'y mit pas la patte, et ron ron ron, petit patachon, il n'y mit pas la patte, il y mit le menton, ron ron, il y mit le menton.
6. La bergère en colère, et ron ron ron, petit patachon, la bergère en colère battit le p'tit chaton, ron ron, battit le p'tit chaton.

Il pleut, il pleut, bergère

1. Il pleut, il pleut, ber-gè - re; presse tes blancs moutons! —

Allons sous la chau-miè - re, ber-gè - re, vite, al - lons! —

J'entends sur le feuil - la - ge l'eau qui tombe à grand bruit, —

voi - ci, voi - ci l'o - ra - ge, voi - ci, l'éclair qui luit! —

2. Entends-tu le tonnerre? Il roule en approchant. Prends un abri, bergère, a ma droite en marchant. Je vois notre cabane, et tiens voici venir ma mère et ma sœur Anne, qui vont l'étable ouvrir.

3. Bonsoir, bonsoir, ma mère: ma sœur Anne, bonsoir; j'amène une ber - gère, près de vous pour ce soir. Soignons bien, ô ma mère, son tant joli troupeau, donnons plus de litière à son petit agneau.

4. Dehors, sur la falaise, des vents j'entends le jeu; soupons, prends cette chaise, et mets-toi près du feu. Goûte de ce laitage; mais tu ne manges pas! Tu te sens de l'orage, il a lassé tes pas!

5. Eh bien, près de ma mère, en notre humble séjour, repose-toi, bergère, repose jusqu'au jour. Bonsoir, bonsoir, bergère! Te prenant par la main, nous irons chez ton père te conduire demain.

♪ T Fabre d'Eglantine

Regen, Regentröpfchen

1.

Regen, Regen - tröpf - chen,
fall mir auf mein Kopf - chen,
fall mir nicht da - ne - ben,
daß ich lang soll le - ben,

1.-4. Es reg - net, wenn es
wenns ge - nug ge -

(4.) von vorn

reg - nen will, es reg - net sei - nen Lauf und
reg - net hat, dann hörts von sel - ber auf. Ja:

2. Liebe, liebe Sonne, komm ein bißchen runter, laß den Regen oben, dann
wollen wir dich loben.

3. Regen, Regen-schauer, zu Lübeck auf der Mauer, zu Bremen auf der
Brücken, da tanzen alle Mücken!

4. Sonne, Sonne scheine, laß uns nicht alleine. Einer schließt den Himmel
auf, kommt die liebe Sonne heraus!

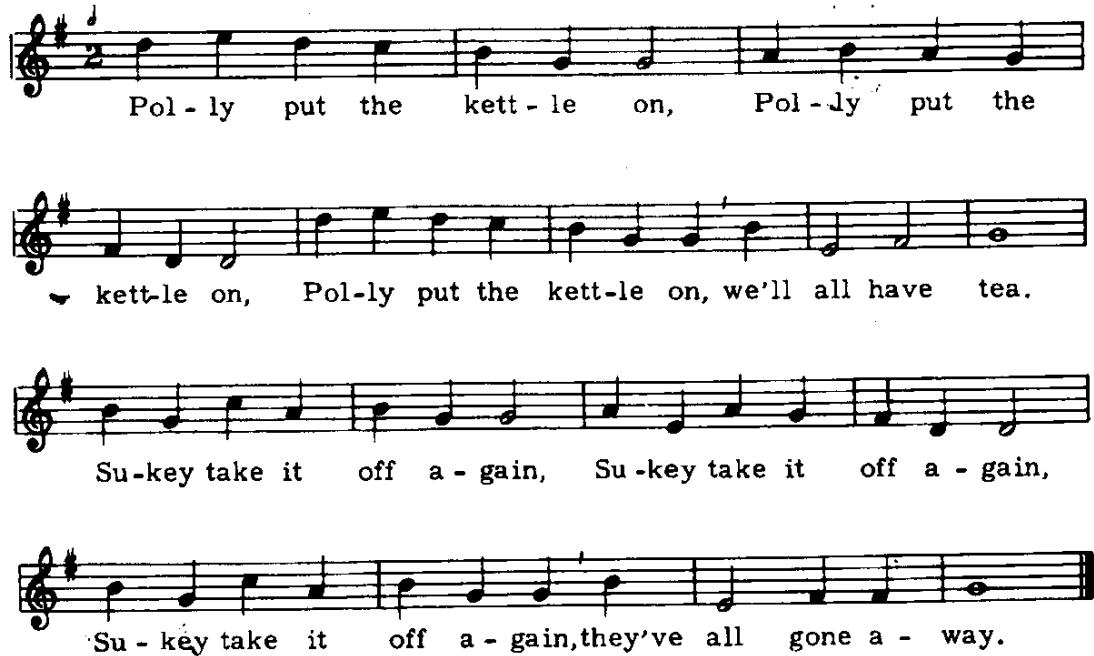
♪ ~ Gottfried Wolters o Das singende Jahr, Möeseler Verlag, Wolfenbüttel und Zürich

Het regent, het zegent

Het re - gent, het ze - gent: De pan-ne-tjes worden nat.
daar kwamen twee boe - rin - netjes aan, die vie - len op hun gat!

o Kinderzang en Kinderspel, De Toorts, Haarlem

Polly put the kettle on

A musical score for 'Polly put the kettle on' in G major, 2/4 time. The lyrics are: Pol-ly put the kett-le on, we'll all have tea. Su-key take it off a-gain, Su-key take it off a-gain, Su-key take it off a-gain, they've all gone a-way.

Il était un avocat

A musical score for 'Il était un avocat' in G major, 2/4 time. The lyrics are: Il é - tait un a - vo - cat, ti - ra li - ra li - ra.
Son p'tit cha - peau sous son bras, |
Il é - tait un a - vo - cat, ti - ri li - ra la.
Son p'tit cha - peau sous son bras, |

Meunier, tu dors

Meunier, tu dors, ton moulin va trop fort,
Meunier, tu dors, ton moulin va trop vite.
Ton moulin,
ton moulin va trop vite, ton moulin, ton moulin va trop fort.

Machiel Machuit zat op de schuit

Machiel Machuit zat op de schuit, en wil - de le - ren pompen,
de pomp die brak, Machiel was nat, en was bijkans ver-dronken.

ZOGEN EINST FÜNF WILDE SCHWÄNE

1. Zo-gen einst fünf wil-de Schwä-ne, Schwä-ne

leuchtend weiß und schön. Sing, sing, was ge-schah?

Kei-ner ward mehr ge - se - hen. Ja! sehn.

2. Wuchsen einst fünf junge Birken grün und frisch am Bachesrand. Sing, sing, was geschah? Keine in Blüten stand.

3. Zogen einst fünf junge Burschen stolz und kühn zum Kampf hinaus. Sing, sing, was geschah? Keiner kehrt nach Haus.

4. Wuchsen einst fünf junge Mädchen schlank und schön am Memelstrand. Sing, sing, was geschah? Keins den Brautkranz wand.

Traduction:

1. Jadis passèrent cinq cygnes sauvages, beaux, blancs et luisants. Dis, dis-moi ce qui arriva? On ne les revit jamais.

2. Jadis croissaient cinq bouleaux verts et frais au bord du ruisseau. Dis, dis-moi ce qui arriva? Ils ne fleurirent jamais.

3. Jadis passèrent cinq jeunes garçons, fiers et hardis, partant pour la guerre. Dis, dis-moi ce qui arriva? Aucun ne revint chez lui.

4. Jadis croissaient cinq jeunes filles, sveltes et belles au bord de la Memel. Dis, dis-moi ce qui arriva? Aucune ne ceignit la couronne de mariée.

Aus Litauen Textübertragung: Karl Plenzat
Verlag Friedrich Hofmeister, Hofheim/Taunus

LE RETOUR DU MARIN

1. Quand le ma - rin re-vient de guer - re, tout
doux! _____ Tout mal chaussé, tout mal vé -
tu, pau-vre ma-rin d'où re-viens-tu, tout doux! _____

2. "Madame, je reviens de guerre apportez-moi donc du vin blanc que le marin boive en passant."

3. Brave marin se met à boire, se met à boire et à chanter,
la belle se met à pleurer.

4. "Ah! qu'avez-vous la belle hôtesse, regrettiez vous votre vin blanc que le marin boit en passant?"

5. "C'est pas mon vin que je regrette, mais c'est la mort de
mon mari, Monsieur, vous ressemblez à lui."

6. "Ah, dites-moi, la belle hôtesse, vous aviez de lui trois
enfants et j'en vois quatre-z'à présent."

7. "J'ai tant reçu de fausses lettres qu'il était mort et
enterré que je me suis remariée."

8. Brave marin vide son verre, sans remercier tout en pleurant
s'en retourne à son bâtiment.

Inhaltsangabe:

Ein Matrose kehrt nach vielen Jahren aus dem Krieg zurück und muß erfahren, daß seine Liebste, im Glauben er sei seit langem tot, sich wieder verheiratet hat. - Weinend kehrt er auf sein Schiff zurück.

Angoumois

ES FREIT' EIN WILDER WASSERMANN

The musical score consists of three staves of music. The first staff starts with a G clef and a 4/4 time signature. The lyrics are: "1. Es freit' ein wil-der Was - ser-mann auf der". The second staff continues the melody with lyrics: "Burg wohl ü-ber dem See. Des Kö-nigs Toch-ter". The third staff concludes the phrase with lyrics: "wollt' er han, die schö-ne,junge Li - lo - fee."

2. Sie hörte drunten die Glocken gehn im tiefen, tiefen See,
wollt' Vater und Mutter wiedersehn, die schöne junge Lilofee.

3. Und als sie vor dem Tore stand auf der Burg wohl über
dem See, da neigt' sich Laub und grünes Gras vor der schönen
jungen Lilofee.

4. Und als sie aus der Kirche kam auf der Burg wohl über dem
See, da stand der wilde Wassermann vor der schönen jungen
Lilofee.

5. "Sag, willst du hinunter gehn mit mir von der Burg wohl
über dem See? Deine Kindlein alle weinen nach dir, nach der
schönen jungen Lilofee."

6. "Eh daß ich die Kindlein weinen laß' im tiefen, tiefen See,
scheid' ich von Laub und grünem Gras, ich arme junge Lilo-
fee."

Sommaire:

L'ondin sauvage demanda en mariage la fille du roi, la belle et jeune Liloée. En entendant les cloches au fond du lac profond, elle voulut revoir ses parents. Et lorsqu'elle alla au château de ses parents, l'ondin se dressa devant elle et dit: Ne veux tu pas retourner en bas, tes petits enfants te réclament en pleurant? - Plutôt que laisser pleurer mes enfants, je quitte les rameaux et les verts feuillages.

Aus Nordböhmen

LE ROI A FAIT BATTRÉ TAMBOUR

1. Le Roi a fait bat - tre tam - bour
 pour voir tou - tes ces da - - mes Et la pre -
 miè - re qu'il a vue lui a ra - vi son â - me.

2. "Marquis, dis-moi, la connais-tu? : Qui est cett' joli' dame?" Le marquis lui a répondu: "Sire roi, c'est ma femme."

3. "Marquis, tu es plus heureux qu'moi : d'avoir femme si belle. Si tu voulais me l'accorder je me chargerais d'elle."

4. "Sir', si vous n'étiez pas le roi, : j'en tirerais vengeance, mais puisque vous êtes le roi, à votre obéissance."

5. "Marquis, ne te fâche donc pas, : t'auras ta récompense, je te ferai dans mes armées beau maréchal de France."

6. "Adieu, ma mie, adieu, mon cœur, : adieu mon espérance! Puisqu'il faut servir le roi, séparons-nous d'ensemble!"

7. La reine a fait faire un bouquet, : de belles fleurs de lyse, et la senteur de ce bouquet a fait mourir marquise

Inhaltsangabe:

Der König ließ die Trommel schlagen, um alle seine Damen zu versammeln. Die erste war die schönste - doch war sie die Frau des Marquis. "Marquis, du bist glücklicher als ich. Gib sie mir, und ich will dich zum Marschall von Frankreich machen". "Majestät, mein König, ich gehorche". Die Königin ließ einen Strauß von Lilienblüten binden: der Duft tötete die schöne Marquise.

Saintonge

A LA CLAIRE FONTAINE

1. A la clai - re fon-tai-ne, m'en al-lant
 pro-me-ner, j'ai trou-vé l'eau si bel-le
 que je m'y suis bai-gné. Il y a long-
 temps que je t'ai-me, ja - mais je ne t'ou-blie-rai.

refrain:

- 2. [J'ai trouvé l'eau si belle que je m'y suis baigné.] 3.
- 4. [Sous les feuilles d'un chêne, je me suis fait sécher] 3.
- 5. [Sur la plus haute branche le rossignol chantait.] 5.
- 6. [Chante, rossignol, chante, toi, qui as le cœur gai.] 5.
- 7. [Tu as le cœur à rire, moi, je l'ai à pleurer.] 7.
- 8. [J'ai perdu mon amie sans l'avoir mérité,] 7.
- 9. [Pour un bouquet de roses que je lui refusai.] 9.
- 10. [Je voudrais que la rose fût encore au rosier
Et que ma douce amie fût encore à m'aimer.] 9.

*

- 1. Wohl zu dem klaren Brunnen ging ich des Morgens hin;
Wasser, das war so kühle, so wusch ich mich darin. Ach, wie
so lang ich dich liebe, nie kommst Du mir aus dem Sinn.
- 2. Als ich danach mich legte wohl unter'n Eichenbaum,
Nachtigall auf dem Zweige, sie sang als wie im Traum. Ach,
wie
- 3. Sing, Nachtigall, du kleine, dein Herz ist voller Freud';
dein Herz, das kann wohl lachen, meins weinet voller Leid.
Ach, wie
- 4. Hab' ja mein Lieb verloren, weiß nicht, wie's konnt' ge-
schehn; sie brach mir eine Rose, doch ich tat sie verschmähn.
Ach, wie
- 5. O, könnte doch die Rose ein zweites Mal erblühn, dann
würde Liebchens Liebe von neuem mir erglühn! Ach, wie

Chanson enchaînée
 Canada Textübertragung: Hannes Kraft
 Möseler Verlag, Wolfenbüttel und Zürich

SI LE ROY M'AVAIT DONNE PARIS

1. Si le Roy m'a-vait don - né Pa - ris,
 et qu'il m'eût fal - lu quit - ter l'a - mour
 sa grand'vil - le, } j'au-rais dit au Roy Hen-ry:
 de ma mi - e,

Re - pre-nez vot - re Pa - ris, j'ai-me mieux ma
 mie, au gué! j'ai - me mieux ma mi - e!

2. Or, le Roy n'a pas donné Paris, sa grand' ville, mais il m'a fallu quitter l'amour de ma mie; Et j'ai dit au Roy Henry: Laissez-moi mourir ici! J'ai perdu ma mie, oh gué! J'ai perdu ma mie!

1. Wenn der König mir Paris, seine schöne Stadt, verhieß, und versucht' und prüfte mich, ob mein Lieb ich ließ' im Stich, meinem König sagt' ich dies: Nein, ich danke für Paris. Nie laß ich mein Lieb, juchhe! Nie verlasse ich mein Lieb!

2. Nun, der König Heinrich hat nicht vermacht mir seine Stadt, doch ich muß verlassen sie, die ich wollt verlassen nie. Meinem König sag ich schnell: Sterben will ich auf der Stell, weil die Liebste ich verlor, weh' weil ich mein Lieb verlor.

"Le Misanthrope" de Molière chante cette chansonnette, déjà fort célèbre en 1665, mais dont la mélodie était différente.

"Der Misanthrop" von Molière singt dieses Lied, das - mit abweichen-
der Melodie - schon 1665 sehr berühmt war.

Ile de France, XVIIe siècle Textübertragung: Hans Baumann
 Möeseler Verlag, Wolfenbüttel und Zürich

CHEVALIERS DE LA TABLE RONDE

The musical score consists of three staves of music in common time (indicated by '2/4') and G major (indicated by a treble clef and a sharp sign). The first staff begins with a quarter note followed by eighth notes. The lyrics are: "1. Che-va - liers de la ta - ble ron - de," and "goû-tons voir si le vin est bon! —". The second staff continues with eighth-note patterns and lyrics: "goûtons voir, oui,oui, oui, goûtons voir nonnon, non,". The third staff concludes with a melodic line and lyrics: "goûtons voir si le vin est bon, — bon! —". The score uses standard musical notation with stems and bar lines.

2. S'il est bon, s'il est agréable,
J'en boirai jusqu'à mon plaisir,
J'en boirai oui, oui, oui,
J'en boirai non, non, non,
J'en boirai jusqu'à mon plaisir.
3. Si je meurs, je veux qu'on m'enterre
Dans la cave où y a du bon vin.
4. Les deux pieds contre la muraille
Et la tête sous le robinet.
5. Et les quatre plus grands ivrognes
Porteront les quat'coins du drap.
6. Pour donner le discours d'usage
On prendra le bistrot du coin.
7. Et si le tonneau se débouche
J'en boirai jusqu'à mon loisir.
8. Et s'il en reste quelques gouttes
Ce sera pour nous rafraîchir.
9. Sur ma tombe, je veux qu'on inscrive:
Ici gît le roi des buveurs.

ALOUETTE

1. A - lou - et - te, gen-tille A - lou - et - te,
je te plu-me-rai. Je te plu-me-rai le bec,
je te plu-me-rai le bec, et le bec, et le bec,
A - lou - ett' A - lou - ett' ah!

2. Fin

D.C.

2... les yeux ... 3... la tête ... 4... le cou ...
(die Augen) (den Kopf) (den Hals)
5... les ailes ... 6... le dos ... 7... les pattes ...
(die Flügel) (den Rücken) (die Füße)
8... la queue ...
(den Schwanz)

Inhaltsangabe:

Lerche, hübsche Lerche, ich werde dich rupfen - ich rupfe dir den Schnabel ...

Chanson à récapitulation
Aufzählungslied in rückwärts laufender Kette
Canada

PLANTONS LA VIGNE

1. Plan-tons la vi - gne, la voi-là la jo - lie
 vi - gne, vi - gni, vi-gnez, vi - gnons le vin,
 la voi-là la jo - lie vigne à vin, vi - gne.

2. De vigne en terre, la voilà la jolie terre! Terri, terrez, terrons le vin! La voilà, la jolie terre au vin, la voilà, la jolie terre!

1. Pflanzen wir einen Weinstock. Seht den schönen Weinstock.
 2. Vom Weinstock zur Erde. Seht die schöne Erde.

3. De terre en plante . . . 4. De plante en pousse . . .
 (Rebe) (Trieb)

5. . . branche . . . 6. . . feuille . . . 7. . . fleur . . .
 (Zweig) (Blatt) (Blume)

8. . . graine . . . 9. . . mûre . . . 10. . . grappe . . .
 (Frucht) (Reife) (Traube)

11. . . cueille . . . 12. . . cuve . . . 13. . . foule . . .
 (Lese) (Kufe) (Kelter)

14. . . presse . . . 15. . . tonne . . . 16. . . perce . . .
 (Presse) (Bottich) (Faß)

17. . . (le) broc . . . 18. . . verre . . . 19. . . goûte . . .
 (Krug) (Glas) (schmecken)

20. . . trinque . . . 21. . . bouche . . . 22. . . terre . . .
 (trinken) (Mund) (Erde)

23. . . plante . . .
 (Rebe)

Champagne (Châlons-sur-Marne)